

Don Shue

v 4 110.38 24 Feb 1931

JL
m 211, 1128 KN
1131.4'38" ✓
188936

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா

உள் நாடு ரூ. 7 8 0

புற நாடு ரூ. 9 0 0

காரியாலயம்:—

வேளாளர் தெரு,

புரையாக்கம் சென்னை.

Vol 4]

1931 ஓஸு செப்டம்பர் மீ 24உ

[No. 38.

பொருளடக்கம்.

1. தலைவங்கம் (Leader)	741	5. குளாமணி - (மந்திரசாலைச் சருக்கம் - 125—137)	
2. கம்பராமாயணம் (உணம்புகு படலம்)		K. இராமரத்தம் ஐயர் B.A.	751
T. N. சேவாசலம் B.A. B.L.	743	6. யாப்பிலக்கணம் (சுவிப்பா)	753
3. ஆண்டாள்—(கல்வியும் கவித்திறமையும்)		7. சுவையிறுறை விளக்கம்—‘சுயம்பந்தன்’	754
E. N. தணிகாசல முதலியார் B.A. B.L.	746	8. வந்ததமான்.	759
4. சிதம்பரதேவர் சரிதம்			
Dr. V. S. அருணாசலம்பிள்ளை	748		

கலாநிலயம்

மறுப்பது முறுதியாமே 3.

18893

கூடவுள் இல்லையென்ன மவ்வெதிர்மறை வாசகம்

இயங்குவதற்கு இயல்வதாகின்ற ஓர் உள்நுறை யுண்மையின் இரகசியத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டே தத்துவநூல் வல்லுநர் சிலர், அக்கூடவுள் இருக்க வேண்டுமென்பதே இன்றியமையாததென வாதித்த முறையின் துண்மையையும், அதனால் கைவந்த அக் கூடவுளின் மெய்மையையும் முன்னராக முயன்று ரைத்தோம். ஆதலின் கூடவுள் மறுத்தலால் அக்கூடவுள் இருக்கின்ற உறுதி பின்னும் வலுவடைகின்றது. எனின், நாத்திகர்களால் கூடவுளெய்தும் உறுதி இது வென்னல் மிகையன்று. இனி அத்தகைய நாத்திக இயக்கங்களால் அந்நாத்திகர்களேனும் மற்றுள் மக்க ளேனும் பெறவல்ல நற்பயன்கள் சில உளவாகலாம் என்பதன் அமைதியை ஒருசிறிது இங்கு ஆராய் வோம்.

கூடவுள் உண்டு என்னும் சொல் பொய்யாகுத ; அல்லது கூடவுள் இல்லை என்னும் சொல் பொய்யா குத. அந்தாம் நோக்கின் இவ்விருவகை எதிரெதிர் வாசகங்களை வழங்கவைக்கின்ற மானுடமனத்தின் மூலமாம் நோக்கம் ஒன்றே. பொய்யுரைக்கு ஆதாரமாகின்ற மனத்தின் தத்துவம் யாதெனச் சிறிது சிந்திக்குமளவில் இவ்வொற்றுமை புலப்படும். ஒரு வனுடைய ஆசைக்கும் அச்சத்திற்கும் புகலிடமா வது பொய். இவ்விண்ணடையும் வேறு வேறு பிரித் தக் கூறினோமாயினும் எல்லாப் பொய்களிலும் ஆசையும் அச்சமும் ஒவ்வொருவரு கலந்தே பிரித்

தும். அவ் வளவின் மிகுதிபற்றி ஒன்றினை ஆசை யால் விளைந்த பொய்யென்றும், மற்றொன்றினை அச் சத்தால் விளைந்ததென்றும் கருதும்படி நோக்கின் றது. ஐம்பது ரூபாய் சம்பளமுடைய ஒருவன், நூற்றென்று உரைக்குங்கால் தனக்குச் சம்பளம் நூறாய் இருக்காற்றான் ஆகாதோ என்னும் அவ்விழைவை முன்னிட்டு உரைக்கின்றான் என்பதை உணர்தல்வேண் டும். தனக்குச் சம்பளம் நூறு என்ற பொய்யை வாயா னது வழங்கிக்கொண்டிருக்கு மப்பொழுதே அவன் மனத்தின்கண், “ஐயோ, இப்படி ஐம்பதே சம்பள மென்றால் இவ்வென்னை மதியாரே, ஆதலின், நூறு என்ற பொய்யை இப்பொழுது நான் உரைக்க வேண்டி வருகின்றதே. உண்மையே தெரிந்து விட் டால் அவமானம் பின் பெரியதாமே. நூறையாகத் தான் என் சம்பளம் இருக்குமாயின் இப்பொழுது இந்தப் பொய்யை இயம்பாதிருக்கலாம் அன்றோ. எப்பொழுது எனக்குச் சம்பளம் நூறு ஆகுமோ, எப் பொழுது அதனைப் பொய்யென்பதென்றிப் புகுவே னோ” என, பற்பல் எண்ணங்கள் நிகழ்வதிற்பற்கை. இத னில் தன்னைப் பிறர் மீதியாரே என்னும் அச்சமும், தானிப்பொழுது பொய்யாய்ச் சொல்கின்றவொன்று மெய்யேயாய் அமையவேண்டும் என்னும் ஆசையும் கலந்திருக்கும் கொள்கை காணக்கிடக்கின்றது. ஆயி னும் அவ்வச்சத்தினும் ஆசையின் பாகமே அதிக மெனக்கருதலாம். இனி, திருடினான் ஒருவன் தான் திருடியதில்லை என்று உரைக்குங்கால், தண்டனையின்

31/11/28 KW
21/11/28 KW
21/11/28 KW

அச்சத்தோடு திருடிய பொருள் திருடாமலே தன்னுடையதாய் இருந்திருந்தால் ஆகாதோ என்னும் ஆசை, கையதாய் இருந்திருந்தால் கலந்திருப்பினும் இப்பொய்க்குப் ஆகிய இவ்விரண்டும் கலந்திருப்பினும் இப்பொய்க்குப் பெரும்பகுதி தண்டனை அச்சமே காரணமாகக் காண்பீர். அயலான் ஒருவன் மேன்மாட வீடு கட்டு வதைக் கண்டு அழக்காறடைந்த பொருவன், இன் னொருவனிடத்தில், “கடன் வாங்கியன்றோ அவன் அத் துணையும் வீடுகட்டுகின்றான். சுட்டியபொருளால் இது இயற்றுகின்றான் என்று எண்ணுகிறேன். அவன் கடன் வாங்கிய விடமெல்லாம் நான் அறிவேன். சில பத்திரங்களுக்குச் சாட்சிக் கையெழுத்து நாளை இட்டிருக்கின்றேன். நாளைக்குக் கடன் முழுது விடுவிலக்கு வருகின்றபோதன்றோ அவன் வாழ்வு தெரியப்போகின்றது” என்பதனைப் பொய்யுரைகள் எதனெழு கின்றன? தன் கண்கரிக்க மனைபெழுப்பும் அவ்வயலான் பாழாகவேண்டும் என்னுமொரு விழைவையே, அவ்வாறு ஆகிவிடுவான் என்னும் உறுதியாய்த் திரித் துக் கொடுக்கின்றது அவன் மனம். மற்றவன் செல்வத்தின்முன் தன் ஏழ்மை தெரியக்காணாமே என்னும் அச்சமும் ஒருபுறம் இவனை உழக்கி நிற்கும். இவ்வண்ணம் தனக்கொரு நலமேனும், பிறர்க்கொரு கேடேனும் (அப்பிறர்க்கேம் இறுதியில் தன்னுடைய நலத்திற்கு ஆதாரமாகின்ற கருத்தும் அதனுள் அடங்கியிருக்கின்றது)—எய்தவேண்டும் என்னும் விழைவு தூண்ட, அந் நலமும்கேடும் உண்மையல்லாதிருக்கவும், அவ்விழைவன்படியே வந்தடைந்துவிட்டாப் போல் உரைக்கவைக்கின்ற மனத்தின் வஞ்சனைதான் பொய்யினங்களின் பெரும்பகுதிக்கு ஆதாரமாகின்றது. இக்கொள்கையைக் கடவுள்திறத்தில் சார்த்திப் பாப்போமெனின் சிற்சில இரகசியங்கள் தெரிய வரும். உலகப் பொதுமக்களில், கடவுளொன்று உண்டென்பாரிற் பெரும்பகுதியோர், உரையளவு உறுதி செறிந்திருக்கலாமாயினும், அவர் உள்ளத்திற்கும் உள்ளே, “ஒருகால் கடவுள் இல்லையேதானோ, யாதோ, யார் கண்டார்,” என்னுமோர் ஐயம் சிறிது சிறிது தலைகாட்டலாவது புதுமையன்று. ஆதலான், அவ்வையத்தை விளம்பாமல், “கடவுள் உண்டு” என்ற மட்டில் உரைப்பது ஒருவிதத்தில் பொய்யுரை எனத் தகுந்ததாகும். ஆயினும் பொய்போன்ற அவ்வுரையைப் புகல்வதன் கருத்தென்ன? தூய்மையும் அன்பும் நீதியும் அலகிலாத கடவுளென்ற பொருளொன்று இருக்கவேண்டி விழைகின்ற அவர் உள்ளத்தின் நாட்டத்தை நலிவதல்லால் வேறன்று. கடவுள் இல்லையென்பார் செய்தியும் இதுபோன்றே முடிவதாகும். “கடவுள் இல்லை இல்லை” என்று நாததடிக்க எத்தனை உறுதியாய்க் கூறினாலும் இவ்வினத்தினோர் உள்ளத்தினுள்ளேயும், “ஒருகால் அக்கடவுள் இருக்கின்றதோயாதோ, யார் கண்டார்” என்னுமோர் ஐயமில்லாமற் நீராது. ஆதலின் அந்த ஐயத்தினை அடக்கி அடக்கிக் கடவுளை உறுதியாய் மறத்து மாத்திரம் கூறுகின்றபோது இவர் பொய்யே புகல்கின்றார் என்று கொள்ளவேண்டும். தன்னெஞ்சு அறிவதற்கேனும் அயிர்ப்பதற்கேனும் மாறாகக் கூறுவதே பொய்யின் இலக்கணம். இதன்படி, மெய்யுணர்வு முதிர்ச்சியுற்ற சில மேன்மையோர்தவிர ஏனை யோர் கடவுளுண்டென்றுரைக்காததுமட்டுமல்லாமல், எல்லா பெண்மையோர்போல அறியாதவர்களுக்கும் அவ்

ரவர் நெஞ்சு அயிர்ப்பதற்கு மாறாக் கிசழ்வதால் அவரவரளவு பொய்யுரைகளெனவே கருதும்படி முடிவின் மன. இப் பின்னினைத்தோர், கடவுள் உளதாகினும் ஆகலாம் என்ற ஐயத்தைப் பின்தள்ளி, இல்லையென்றே முன்னுரைக்கப் புகுவதன் காரணம் என்ன? தம் மனம்போன போக்கெல்லாம் போய்த் தம்யாக்கைக்கே இரைதேடித் திரியுங்கால் புரிவன பல பாவமாதல் பற்றிக் கடவுள்தான் உண்மையாயின் அப்பாவத்திற்குரிய தண்டனை தப்பாமல் வாக்குமே என அஞ்சினர்களாய், அந்தக் கடவுள் இல்லாததே யாமாயின் கூசாது தாம் கருதியபடியெல்லாம் செய்யலாமே என்ற கொள்கையால், அக்கடவுள் இல்லாமையை விழைகின்றனர். ஆதலின், கடவுள் இல்லை என்றொருவன் உரைக்கும்போது தன் நெஞ்சு அறிந்ததொன்றை உரைப்பவனுதலாக் காட்டிலும் தன்னெஞ்சு விழைவதொன்றையே விளம்புகின்றவ னாகின்றான். எனின், பொதுப்படக் கூறுமிடத்து, கடவுள் உண்டு என்ற வாசகமும், கடவுள் இல்லையென்ற வாசகமும், அவரவர் நெஞ்சின் அறிவிற்கு மாறாக வருகின்றனவேனும் அந்நெஞ்சின் விழைவிற்கு நேராகவே கிழங்கின்றன என்னும் றண்ணியபொருள் இங்குமுன் னுரைத்தவைகளால் விளங்குதல் வேண்டும். பொதுமக்களால் வழங்கப்படும் நாத்திகப் பேச்சிலும் ஆத்திகப் பேச்சிலும், பல்லியல் நெறியில் பார்க்கும் யார்க்கும் இல்லை உண்டென்ன நிற்கும் அப் பரம்பொருளை வேண்டியும் வேண்டாதும் தூண்டும் ஓர் விழைவே பொதிந்திருக்கின்றதென்னின், அச்சத்தால் ஓர் குனிபத்தை விழைவதின்னும் ஆசையோடு ஓர் அன்புவுடைய ஆனந்தமயமாய் எங்கும் நிறைந்த பொருளை விழைவதால் நலமொழியத் தீதில்லை என்று நாம் பலபட நவிலல் வேண்டுமோ! பொய்தான் புகல்வதெனப் புகுந்தாலும், “கடவுளைக் கொன்றேன் யான்” எனும் வீண் பழியைத் தேடாமல், “கடவுளைப் படைத்தேன் யான்” என்னும் புகழை நாடுவோர் இடறிபிடிறியேனும் உய்யும் நெறியில் ஒருநாள் நடப்பவராவார். அதுவுமன்றி, உள்ளுநோர் உள்ளுந்தோறும் கருத்தெல்லாம் மணந்து சுரக்கும் கடவுளென்னுந் தத்துவ அமுதினைப் பருகப்பயிலாமல் தம் வாய் வழிந்த எச்சில் வாளாதுகாத்திருக்க வேண்டி என்ன மாயமோ மதியோ யாரசெய்த பாவமோ தெரிந்ததில்லை. உண்டு இல்லை என்னுமவ்விரண்டும் விழைவினால் விளைந்த பொய்யெனக் கொள்ளுமிடத்தும் விழுப்பொருளை விழைந்ததொரு பொய்யாதல் சீரிய பயனும் சிறப்பு முடைத்து.

தன்னை மறுக்கவைத்துக்கொள்ளுமாற்றால் கடவுள் தன் துண்மையை உறுதிசெய்து காட்டுகின்ற முறையினை இதுகாறும் கண்டோம். இனி, இவ்வுலக மக்களின் மிகப் பெருங் தொகுதியோர், கடவுளை மறப்பாரும் அலர்; உணர்ந்தவர்களாய் ஒழுக்குவாருமலர்—கடவுளைப்பற்றி நினைக்காதவர்களையாய் விவகரிக்கின்றனர். கடவுளைப்பற்றி மாந்தர் யாதும் மனதென்பதற்ற நிலையிலே இருக்கின்றனர் என்னலாம். கோயிலிற்கும் திருவிழாக்களுக்குஞ் செல்லலாம், தத்தம் மதங்களுக்குரிய மகாநாடுகள் கூடலாம், மதக்கல்வியும் பிரசாரங்களும் மிகவும் அவசியம் என்று வற்புறுத்தலாம்—எல்லாம் செய்யலாம்; இன்னவர்களில் ஒருவர் இருவரோனும்

கடவுளைத் தம் கருத்தினால் அரைக்கணம் நினைத்ததுண்டோ என்று ஐயம் எய்துவது வீணன்று. கடவுள்நினை விருப்பதற்கு எவ்வித அடையாளமும் அவர் வாழ்க்கையில் காணப்படுவதில்லை. எல்லாம் ஈசன் செயல் என்று ஓயாது மொழிகின்ற வாயினரேனும் தம் செயற்கே தலையிடந்தந்து விவகரிக்கும் விபரித்ததைத் தெரிந்துகொள்ளவும் அவர்களுக்கு மதிவன்மை போதாது. கடவுளை வாவாவென் நழைத்துக் கொண்டே அக்கடவுள் வரக்கூடிய வழிகளை எல்லாம்

தம் பராமாயணம்

அயோத்தியா காண்டம் — 7. வனம்புகு படலம்.

[734-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.]

சீலத்தால் சேரும் நலம்.

அலக்ஷா வுதவிசெய்தில் வலகினுக் கின்பமுமன்பு மமைதியு முட்டவல்லது சீலமன்றி வேறோர் சாதனமில்லை என்னு முண்மையகலா உளமுடையவர் களில் முதன்மையோர் கரைசெயற்கரிய கலைகளில் கருத்துடைய கம்பர்பிரான். எவ்வுயிர்மாட்டும் செந்தன்மைபூண்ட சீலமுடையோர் சிலர் இருப்பாராயின் இவர் வெளிப்படையார் முயல்வதும் செய்வதும் அநைய கருமங்கள் யாதமின்றி யே, அவ்வவ்வுயிர்களுக்கு ஆங்காங்குத் தன்மையும் இன்பமும் தாமசென்றதையும். உலகத்தின் வெம்மையும் பகையும் அறி யாமையும் நீங்குதற்குச் சான்றோர் ஒருவரிருவர் இருக்க வேண்டுமெயன்றி வேறொன்று முயல்வதெல்லாம் மாறாகமுடியும். சீலமும் சிறப்புமற்ற ஆள்வினைகளாலும் யந்திரச் சூழ்வினைகளாலும் பொருள்தால் புரட்சிகளாலும் உலகத்திற்கு எத்தனை நலங்கள் எய்தின காண், என்ற சொல்லெல்லாம் இன்றைக்கு அவலமாம் படி. அவ் வெந்திரசாத்திரப் பொருள்தால் ஆள்வினைத் தந்திரிகள் பறக்கவிட்ட போலிப்பதாகை எனைத்தும் பரிபலத்தால் பிரிப்போக, பசியும் பிணியும் பகையும் வறங்கின்ற வெப்பிலிணற்றினே மக்கள் அடியுடன் மடிக்கின்றனர். இந்த வீண்வினையாளர் காலவைத்த விடமெல்லாம் வற்கடமே தொடர்ந்தழிக்க,

பூரியர் புணர்மாதர் பொதுமன மெனமன்னு மீரமு முளதில்லென் நறிவரு மிளவனில் ஆரியன் வரலோடு மமுதள சிபசீதக் காருறு குறிவானல் காட்டிய தவனெங்கும்

[புல்லர்கள் புணர்கின்ற வேசியர்க்கு மனப்போல், தங்கிய கரம் உண்டோ இல்லையோ என்று தெரிவதற்கருமையான இளவேனிற்காலமானது, உத்தமனான இராமன் வந்தவுடன், அமுதம் பொருந்திய குளிர்த் தேக்கங்கள் கூடும் அடையாளத்தை அவ்விடமெங்கும் வானத்திற் காட்டியது]

இவ்வண்ணம் தன்னென்றாய் அத்தடத்தினூடே, பிறந்திலாக் குகனெனும் பெருமனைக் கோசலைக் கொரு பிள்ளையா யழைத்துவி உவந்திருந்த சிந்தை போடும் இராமன் இனிது நடக்கலுற்றான். வல்லுருவ வனசாலை மெல்லிய மனிதனுக்கித் தன்னினமாய்க் கொண்டதுவும் வள்ளல் குணம்; வெயிலும் இள நிலவேபோல் விரிந்தி டிடையீசும்படி புரிந்ததவும் இராகவன் வரவு. அன்னவர் அவ்வயின் காட்சிகள்

இருப்புக் கபாடமிட்டு அடைத்துவிடுவார். பொது ஜனமனம் இதுவாக இவ்வேளையில், ஒரு சிலர் ஒன்று கூடி நாத்திகத்தை நிலைநாட்டத் தலைப்படுதல், மக்களின் கருத்தினின்று நீங்கிய கடவுளை மீண்டும் கொணர்ந்து மாணுட வாழ்க்கையை ஆட்சிபுரியும் வண்ணம் அரியாதன மமர்த்தும் என்று யாம் நம்பத்துணிகின்றோம். இந்நம்பிக்கைக்கு ஆதாரமாய் சில தத்துவங்களை இனித் காண்போம். மதிமைக் கெடுத்த தெய்வம் கண்ணைக் கொடுப்பினும் கொடுக்கலாம்.

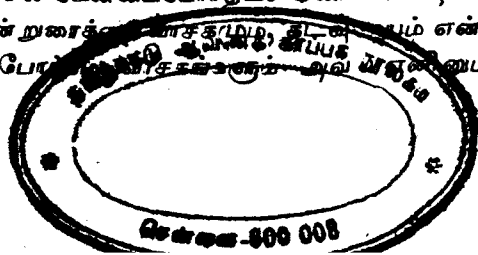
காண்குநர் கருத்தொடு நடந்தார். அந்நெறியின்கண் தோன்றிய சில காட்சிகளை இராகவன் தன் காட்சிக்குக் காட்டியவாறே நாமுஞ் சிறிது காணலாம்.

பாணின் மிஞ்ஞகப் பரிமழை பண்பாக நாணின் தொகுபீலிக் கோலின் நடமாடல் பூணிப சிணசாயல் பொலிவது பலகண்ணிற் காணிய வெணலாகுக் களி வலி லிவைகாணப் [உன்னைக்கண்டு நாணக்கொண்டு தத்தோகைகளை முன் சுருக்கிக்கொண்டவை இப்பொழுது, வண்டுகள் பாணர்களாகவும், மேகம் முழுவாகவும் தம் கலாபத்தை விரித்து நடனமாடுவதை மேற்கொண்டது, விளக்குகின்ற உனது சாயலைப் பலகண்களால் காணும்பொருட்டே என்னும்படியாய் களிப்புடைய இம்மயில்களைக் காண்]

நெய்ஞ்ஞிறை நெடுவேலி னிழலுறு திறமுறிக்கைஞ்ஞிறை கிமிர்ச்சன்னாய் கருதின வினமென்றே மெய்ஞ்ஞிறை விரிசாயல் கண்டுகின் விழிகண்டு மஞ்ஞையு மடமாளும் வருவன பலகாணப் [செய்யுசிய பெரிய வேலின் ஒளிபொருந்திய ஆற்றல் முதிர்ந்த, குடங்கையைவிட அகன்ற கண்ணாபுடையவளே, உன் மேனியின் சாயலைக்கண்டு மயிலும், உன் விழியினைக்கண்டு மாளும், உன்னைத் தம் இனமென்றே கருதி நெருங்கி வருவதைக் காண்]

அடியினை யுறைகல்லா வென்றுகொ லதரெங்கு மிடையிடை மலர்சிந்து மினமர மிவைகாணப் கொடியினு டிளவாசக் கொம்பர்கள் குயிலையுன் துடிபுரை யிடைநாணித் துவள்வன விவைகாணப் [குயில் போன்றவளே, உன்பாதங்கள் கல்லுறுத்த நடந்து பழகின வல்லவென்று இரங்கித்தானோ, நம்வழிமுழுதும், அவ்வவ்விடங்களில் மலர்களைத் துவிலிருக்கின்றகல்ல மரங்கள் இவைகளைக்காண். கொடிகளும், வாசனைபொருத்திய இளம் கிளைகளும், உடுக்கைப்போன்ற உன் இடுப்பிற்குத் தோற்றுத் துவள்கின்றன காண்]

காதலரிருவர் களிப்புக் கைம்மிக உரையாடுங்கால் நலம்புனைந்துரைத் திபம்பும் நயமொழிகள் இவை. இல்லாளகத்திருக்க இராமனுக்கில்லாத தொன்றில்லை யாதலின், அவன் இழந்த அரசினை நினைபாது ஓர் விந்தையன்மெனினும், பிரித்தன்குரவர்முதலாயினோரையும் இப்பொழுது இனிமையே நிரம்பியதன் மனத்தினார் சற்றே மறந்தனன்போலும். சீதையின் சிந்தையெல்லாம் இவ்வமயம் எங்கிருந்ததோ அறிகிலேம். தன்பொன்னிறப் பூவையையும் கிளியையுந் தங்கையர் தக்கவாறு போற்றுகின்றனரோ அல்லரோ வென்று

ஆயுர்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

குழந்தைகளுக்கு : கவனிக்க "சுத்வைத்யசாகி" நூலுக்குள் எமலதீர் டானிக்குகள்:

பூநீர கஸ்தூரி மாத்தியை
கோரோஜனை மாத்திரை
சித்ர தைலம்,

“பால சதா” (Reg.)

அமிர்தாமலக தைலம்
குழந்தை கட்டிக்கும்
ஜ்வரக் கட்டிக்கும்

டிப் போ :
ப ம் பா ய் .
க ல் க த் தி .

RED TRADE MARK

சாவனப்பிராசா
திராசுஷாபாக
பாதாமி ரசாயனம்

ஜீவலுதா (Reg.)

பிருங்காமலக தைலம்
ஸ்பெஷல் மருந்து 15 நாட்
களுக்கு து. 2-0-0.

புனை டெட் ரூபினி ஸோல் ஏஜன்ட்ஸ், மதுரை.

நீசன்குடேபலபோடி

பிரான்சு : மதுரை .
கா லு சீ ய ர் ம்

ஆண்டாள்

2. கல்வியும் கவித்திறமையும்.

[725-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

(V) முல்லை.

ஆண்டாளின் பதிகங்கள் பெரும்பாலும் முல்லைத் திணைக்கென்றே அமைந்தன. ஏனெனில், ஆயர், * இடைச்சேரி, † கண்ணன், ‡ கன்றுமேய்த்தல், காடுநீர் கான்யாறு, குருந்து † புறவு, மாலை, வாரணம், முல்லை, குழலாதல் முதலியன, முல்லைத்திணையின் பல்வகைத் தோற்றங்களாகும். அவையே, ஆண்டாள் பதிகங்களில் பற்பல விதமாய் மொழியப்பெற்றன. ஆகையால் இத்திணையின் மூலக்கப்பொருள்களையும் ஆண்டாள் திருப்பதிகங்கள் வாயிலாகக் காண்போம்.

முல்லைத்திணைக்கு முதற்பொருள்கள், காடும் காட்டைச் சார்ந்த இடமும், அறுவகைப் பெரும்பொழுதும், சிறுபொழுதில் மாலைபுமாம். ஆண்டாள் பெரும் பொழுதுமுற்றும் அவன் பற்றுண் டென்பது மொழிவதினும் சிறந்ததாய்ப் பாடலானார் †

* ஆய்ச்சி மார்களு மாயரு மஞ்சிடப் பூத்த நீங்கடம் பேறிப் புகப்பாய்த் தவாய்த்த காளியன் மேல்கட மாயய கடத்த லார்வரில் கடடி கடலே.

4-வது திருமொழி (தென்னியார்பலர்) - 4.

† அல்லலினைத்தபெருமானை ஆயிர்பாடிக்கணிவின்கை வில்லிப்புவைவாகரம்பி விட்டுத்தன்வியன்கோதை வில்லைத்தலைத்தபுருவத்தான் வேட்டையுறையிவரும்பும் சொல்லத்திடுக்கவல்லார்கள் துன்பக்கடலுள் தவனாரே.

13-வது திருமொழி (கண்ணனென்னும்) - 10.

‡ கண்ணனென்னுங்கருந்தேயிலம் காட்சிபழக்கிடப்பேனைப் புண்ணிற்புளியெய்தாற்போற் புறவின் மழகுபேசாதே பெண்ணின்வருத்தமறியாத பெருமானரையில்பீதக வண்ணவாடைகொண்டென்னை வாட்டம்தணியவீசேரே.

13-வது திருமொழி - 1.

§ காட்டில் வேங்கடம் கண்ண புரகர் வாட்ட மின்றி மழிந்துரை வாமனன் ஒட்ட ராவந்தென் கைபற்றித் தன்னொடும் கூட்டு மாகில் கடடி கடலே.

4-வது திருமொழி - 2.

¶ காலம் கதவிடுகின்ற கயலொடு வானவிரவி வேலைப்பிடித் தென்னாமர்க ணேட்டெவென்ன வினையாட் கோலச்சிறுடை பலவும் கொண்டுநீ யெறிவிராதே [டோ கோலம் கரியிரானே துருந்திடைக் கூறை பணியாய்.

3-வது திருமொழி (கோழியழைப்பதன்) - 5.

§ இம்மைமிக் பேழேநீ பிறவீக்தம் பற்றுவான் கம்மை புடையவன் காரையான் கம்பி செம்மை புடைய திருக்கையால் தான்பற்றி அம்மி மிதிக்கக் கனக்கண்டேன் தோழிகான்.

— (6-வது திருமொழி-8)

என்றதில் “கற்புறு சிந்தை மாதர் கணவனையன்றி வே ருள் இப்புறத்தவரை காடார்” ஆதலால், இன்பவாழ்வுக் குரிய பரம்பொருளை ஒருபொழுதும் இடைவிடாது வருஷமுற்றும் மன்கடமென்னப் பற்றி நித்பதைக் குறிக்கும்.

அல்வழிச்சென்ற அகலிகையை மிதிப்பது, அத்தகைய மாற்றின்பத்தில் செல்லும் எண்ணத்தையும் மிதித்துவிடு வேனென்றதாகும். அவனருளாலேயே அவன்ருள் வணக்க லாகுமாதலால், அக்கொருநிதி “செம்மைபுடைய திருத்

“வாரணமாயிரம்” என்னும் 6-ம் திருமொழியை நோக்குங்கால், விவாகச் சடங்குகள் நடப்பது மாலைப் பொழுதென்னும் விடயம் * அகச்சான்றுகளால் தோன்றுகின்றது. முல்லைக்குரிய சிறுபொழுது மாலை யாதலாலும், மாலைப்பொழுதில் திருமணம் நடக்கும் வழக்கம் இக்காலத்திலும் சிலவிடங்களிற் காணப்படுவதாலும் ஆண்டாள் திருக்கலியாணக் கணவு மாலை வெளிச்சத்திலென் றனுமானிக்கலாகும். சிகபாலனைத் தேசுழித்துக் கண்ணபிரான் உருக்குமணியை மணந்தது மாலைப் பொழுதென்றே?

இதனையும் ஆய்ச்சிமறுமியர் மாயனைத் தஞ்சிறில் சிதையெலென்றதும் † மாலைப் பொழுதாகவே காணப்படுகின்றது. ஆதலால் அறுவகைப் பெரும்பொழுதையும், சிறு பொழுதில் மாலைபுமாயும், ஆண்டாள் பதிகங்கள் காட்டும். இனி இம்முல்லைத்திணையிலுள்ள கருப் பொருள்களை * ஆண்டாள் பதிகங்களிற் காண்கையால் தான்பற்றி அம்மிமிதிக்க” என்னும் அடைமொழி தந்தனர் போலும்.

இம்மையில் இத்தகைய வாழ்க்கையைப் பெற்றும் மறுபிற விபுண்டோ - எழேழ் பிறவி எனச் சாமன்ய மானிடரைப் போல் எண்ணலாமோ வெனில், இச்சம்பந்தம் கிளைத்துழி “யானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இருப்பதனுக்கென் கடவேன் வானேபும் பெறில் வேண்டேன் மண்ணுள்வான் மதித்து மிரேன்” என்ற எண்ணமேகாரணமாகும். இத்தகைய பற்று வான் அயலானல்லன், “நம்மை புடையவன்”, அவனை நீக்கி நாம் செல்லச் சக்தியுடையோமல்லோம், அவன் பரம்பொருளாகிய நாராயணன், ஆயினும் கருகாத் தோற்றவானாகில் ஆன்மக்களிற் சிறந்தோருகவே தோற்றவன், என்னும் கருத்தமைய “நம்பி” என்றனர். தன் எளிமையும் அவன் மேன்மையும் உணராது, அவன் தானே நான் பற்றியும் பற்றுமலுமிருக்க, எந்தானைப் பற்றி “அம்மி மிதிக்கக் கனக்கண்டேன்”, இத்தகைய கனவும் எனக்கும் வாய்த்த தன்றோ, தோழி - என்பர்.

* கந்திரோளி நீபம் கலகழுட னேநீநீக்

சுதிரிசு மக்கையார் தாம்வக் தென்கொள்ள மறையார் மன்னன் அடிவிலை தொட்டெற்கும் அதிரப் புருதக் கனக்கண்டேன் தொழிகான்.

6. வது - திருமொழி (வாரணமாயிரம்) - 5.

† கண்ணலக் கோடித்துக் கன்னிதன்னைக் கைபிடிப்பான் தின்னார் திருத்த சிகபாலன் தேசுழிந்து அண்ணல் திருக்கவே யாங்கவளைக் கைப்பிடித்த பெண்ணான் பேணுமார் பேரும் ரகசமே.

11-வது திருமொழி (தாமுக்கரும்) - 9.

† இன்று முற்று முதுதநோவ

இருந்தி நைந்த விக்கிற்றிலை

கன்றும் கண்ணுற கோக்கி

காக்கொரு மார்வந்தனைத் தணிவிடாய்

அன்று பாலக னுகியாலிலேமேற்

றுயின்றவெம் மாதியாய்

என்று முன்றனக் கெக்கன்

மேலிரக்க மெழாத தெம்பாவமே.

2 - வது திருமொழி (சாமமாயிரம்) - 2

* செவிமால் குறும்பொறை காடன் தோன்றல் வடுவில் கற்பின் மனைவி கிழத்தி

போம். அவற்றுள் செவிமாலான தெய்வத்தை கிணையாத செய்யுளில்லை. அந் நிலத்தி லுயர்ந்தோன், நாடன் தோன்றல்” என் றழைக்கப்படுவானுதலால், பெருமா னையும் “வேங்கடநாட்” என்று 10-வது திருமொழி யின் 5-ம் பாசரத்தில் அழைத்திருக்கின்றார். காட்டுக் கோழி உதயத்திற்குமுன் கூவி ஆய்ச்சியரையும் மாய னையும் எழுப்பியது 3-வது திருமொழி முதலிற்காண லாகும். முல்லைநிலத்திலுள்ள குறஞ்சனை † குறிஞ்சி யிற் காணப்படும் சனையன்று. இதனில் நீராடல் முல்லைநில மக்களின் இயல்பு. அதற்கருகில் குருந்து ‡ செருங்கிய நிழல்தரும். கன்று மேய்த்து வினையாடத் தக்க இடமும் அதுவாகும். † இத்திணையில், இடை யர் இடைச்சிபர் அல்லது ஆயர் ஆய்ச்சியரிடையே, “வடுவில் கற்பின் மனைவி” யைக் காட்ட முயல்கின் றார் கோதையார்.

கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும் குற்றமொன் றில்லாத கோவல்தம் பொற்கொடியே புற்றர வல்குல் புனமயிலே போதாய் சுற்றத்துத் தோழிமா ரெல்லாரும் வந்துநின் முற்றம் புருந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாடச்

யிடைய ரிடைச்சிய ராய ராய்ச்சியர்

கான வாரண மான்முயல் பாடி

குறஞ்சனை கான்யாறு குல்லை முல்லை

நிறக்கிற் தோன்றி பிறக்கலப் பிடவம்

கொன்றை காயா மன்றலம் குறுத்தத்

தாற்றுக்கதிர் வரகொடு சாமை முதிரை

யேற்றப்பறை முல்லை யாழ்சா தாரி

சாமை வரகு தாமுடன் வித்த

லவைகளைக் கட்ட வரிதல் கடாவிடல்

செவிக்கவர் கொன்றைத் திக்குறு லாதல்

முவின மேய்த்தல் சேவினைத் தழுவல்

குழியி ருரவையொடு கான்யா நென்றிவை

முழுதட னுடன் முல்லைக் கருப்பொருளே.

இலக்கணவினக்கம் - 390.

† பாக்க விழித்தெங்கு கோக்கிப்

பலாந்தடைநீ தாடுநீ கணையில்

அரக்க சில்லாக் கண்ண கீர்கள்

அலமரு கின்றவா பாராய்

இரக்கமே வொன்று மிலாதாய்

இலக்கையை யழித்த பிரானே

குரக்கர சாவ தறித்தோம்

குருந்திடைக் கூறை பணியாய்.

3-வது திருமொழி (கோழியழைப்பதன்) - 4.

‡ ஆவ வன்புடைய யார்தம் மனத்தன்றி

மேவ வன்விரை குழுவை ராபதிச்

காவலன் கன்று மேய்த்த வினையாடும்

கோவ வன்வரில் கடடி கடலே.

4-ம் திருமொழி (தென்னியார்பலர்) - 8.

பாலா வினையில் துயில்கொண்ட

பரமன் வலைப்பட்ட டிருத்தேனை

வேவால் துன்னம் பெய்தாற்போல்

வேண்டிற் நெல்வாம் பேசாதே

கொலால் நிராமெய்த் தாயறியக்

குட்டை கிடத்த குடையடி

நிலாந்த தன்னக் தழாபொண்டென்

செறிமென் குழல்மேல் குட்டேரே.

13-வது திருமொழி (கண்ணனென்னும்)-2

செற்றதே பேசாதே செல்வப்பெண் டாட்டிநீ
எற்றுக் குறங்கும் பொருளேலோ ரெம்பாவாய்.

திருப்பாவை - 11.

மனித இனத்தில் ஒவ்வொரு குலத்திலும் ஒவ் வொரு தோஷமமைந்திருப்பது சகஜமாதலால், இயற் கையிலுள்ளதை மறைக்காமலே, அதை ஒரு அவக் காரமாகக் கி அகப்பொருட்டுரையிற் காண்பிப்பது கவி வர்களின் பெருஞ்சக்தியாம். அங்ஙனமே ஆண்டாள் ஆசார சீர்த்திருத்தம் பாடுவது போலவே, திருப்பா வையில் சில பதிகங்களையும் பாடினார்.

முல்லைத்திணையில் காணப்படும் மிருகங்களில் புல் வாயும் † நரியும் தவிர ஏனைய மிருகங்கள் ஆண்டாள் பதிகங்களில் வரச் சந்தர்ப்பங்கள் நேரவில்லை.

முல்லைத்திணையில் புண்ணைமரம் வரின் அது திணை மயக்க * மாகும். ஏனெனில் புண்ணை, நெய்தல் நிலத் திற்குரிய மரம். கோபிகைகளின் வல்திரங்களை எடுத்துக்கொண்டு கண்ணன் புண்ணைமரமேறியதையே நாம் உற்சவங்களிற் காண்பதல்லாமலும், புராணவா யிலாயு மறிக்கின்றோம். ஆண்டாள், கண்ணபிரான் கோலச்சிறுடைகள் பலவற்றைக் கவர்த்த எடுத்துக் கொண்டு குருந்தமரத்தி லேறியதாய் 8-ம் திருமொழி யிலுள்ள ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் கூறுவர். † துவார பதி கடலகமாதலால் புண்ணையே புராணக்கூற்றுக்குப் பொருத்தமாகலாம். ஆயினும் தமிழிலக்கணத்தில் முல்லைத்திணையில் புண்ணை பொருந்தா தாதலால் அத னினும் சிறந்த குருந்திடைக் கண்ணன் கூறையெடுத் துச் சென்றதாய்ப் பாடியது கோதையாருடைய இலக் கணப் பயிற்சியைக் காட்டுகின்றது.

இத்திணைப்பூக்களில், கொன்றை, † பிடா, § காயா ழு முதலியன § கோதையார் பாக்களில் நன்றாய்ப்

† வானிடை வாரமால் வானவர்க்கு

மறையவர் வேன்வியல் வருத்தவக்

கானிடை தீரிலதோர் ஈரிபுருந்து

கடப்பதும் மோப்பதும் செய்வதொப்ப...

முதல் திருமொழி (தையொருதிக்கன்) - 5

* கோமளவாய்கொழுந்தே குருந்திடகூறை பணியாய்!

† திணைமயக்கம்:—

“முத்திறப் பொருளுச் தத்தத் திணையொடு

மரபின் வாராது மயக்கலா முரிய”

இலக்கண வினக்கம் 394

‡ கோங்கலநும் பொழில்மாலுநுத்

கோலையில் கொன்றைகள்மேல்

தூங்கிப் பொன்மாலாக

னோடுடனாய்த் தாக்குகின்றேன்

பூக்கொள் திருமுகத்து

மடுத்ததய சங்கொலியும்

சார்க்கவில் காணொலியும்

தலைப்பெய்துவ தெஞ்ஞென்றுகொலோ.

9-வது திருமொழி 9

§ போர்க்களிறு பொரும் மாலிருஞ் சோலையம் பூம்புறவில் தார்க்கொடி முல்லைகளும் தவளகை காட்டுகின்ற

கார்க்கொள் பிடாக்கிள் நின்றகுழிச் சிறிக்கத்தரியென் னூர்க்குகோதோழி அவன் தார்க்கெய்தபூசலையே.

ஐ - 2

¶ கருவினை யொன்மலர்கான் காமாமலர்கான் தீநுமா லுநுலெளி காட்டுகின்றீர் எனக்கும் வழக்கொன்றையிர்

ஐ - 3

§ இத்திரகோபம் முதலியன - இக்காலத்தில் கனகம் பரம், நீலம்யரம், ரோஜாம்பரம், மோகனம்பரம் என்று வழங்குவன காட்டுப்பூக்களே. அவற்றுள் ஒன்று இத்திர கோபமென் தனுமானிக்கலாம்.

பரிமாள் வீசும். எல்லாப் பூக்களிலும் இந்நிலத்திற்குச் சிறந்தது முல்லைவே.

முல்லைப் பிராட்டி நீ உன்முறவல்கள் கண்டெம்மை அல்லல் விளையேல் ஆழிநங்காயுன் னடைக்கலம் கொல்லை யாக்கியை மூக்கரித்திட் டுமாரார் [நே சொல்லும் பொய்யானால் நானும் பிறந்தமை பொய்யன் 10-வது திருமொழி (சார்க்கோடல் பூக்கள்) 4.

இம்முல்லைவே மன்மதன் பஞ்சபாணங்கனி லொன்றாகும். இதுவே ஆய்ச்சியர் கூந்தலிற்றிகழும்*. நாயக னிருக்கும் காலே இன்பமும், பிரிந்தக்காலு் துன்பமும் கொடுப்பன இப்பூக்களாதலால் [லும்மை “கார்க்கோடல்பூக்களாகார்க்கடல்வண்ண னென்மே போர்க்கோலஞ்செய்து பொரவிடுத்தவனென்குற்றான்” என்று முறையிடுவதைக் காண்க. அவன் உற்றபோது இப்பூங்குழல்கள் அவனைமொய்த்துப் பூக்கள்மேல் வண்டுகள் நிறைந்தாலன்ன மனமற்று, அத்துவித இலக்கணமாய் விருந்தாவனத்தில், ராஸக்கிரீடையில் லயமாவதையும் ஒழுங்கினையின்றி ஒவ்வொரு அவ யவமும் தேகத்தினிடையே திசுழுவதுபோல் நிலைப்ப தையும் கோதையார் சூட்சுமமாய்க் குறிக்கின்றார்.

இத்திணைக்கு உணவுப்பொருள்களாகிய வாகுசாமை முதலியவைகளை விதைத்தல் அரிதல் கட்டல் முதலி

* உந்து மதக்களிற்றன் ஓடாத தோள்வலியன்
நத்தகோ பாவன் மருமகனே பப்பின்னாய்
கந்தம் கமழும் குழலீ கடைதிறவாய்
வந்தெக்கும் கோழி அழைத் தன்காண் மாதவிப்
பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவின்காண்
பந்தார் விரலியுன் னைத்துனன் பேர்பாடச்
செந்தாமரைக் கையால் சீரார் வளையொலிப்ப
வந்து திறவாய் மகிழ்த்தேவோ ரெம்பாவாய்.
திருப்பாவை 18.

† மேல்தோன்றிப்பூக்கள் மேலுலகங்களின்மீதுபோய்
மேல்தோன்றும்சோதிவேத முதல்வர்வல்கையில்
மேல்தோன்றாமழியின்வெஞ்சுடர்மோலக்கடாதுளம்மை
மாற்றொலிப்பட்டவர்கூட்டத்தில் வைத்துக்கொள்கிறேன்.
10 - வது திருமொழி - 2

‡ வெளியச் சங்கொன் றடையானே
வீதக வாடை புடையானே
அவிசன் றடைய திருமாலே
ஆழி யானைக் கண்டரோ
களிவன் டெங்கும் கலந்தாற்போல்
கமழ்பூக் குழல்கள் தடத்தோன்மேல்
யினர் நின்று விளையாமே
விருத்தா வனத்தே கண்டோமே.
14 - வது திருமொழி (பட்டிமேய்த்து) - 8

சிதம்பரதேவர் சரிதம்.

[730-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

10. வேட்டை

குலசேகரப் பெருமாள் உத்திரவுசெய்தபடி மறுநாள் உதயத்தில், வேட்டைடையர்கள் ஈட்டி குந்தம் வில் அம்பு முதலியவைகளுடன் வேட்டைக்காரர்கள் எங் கும் பாவினர். அரசனும் பிரயாணமாயினன். அரசனைவிட்டு மந்திரி இருத்தலாற்றாமையால் விக்ரம சேனன் மஹாதேவரை யழைத்து, “நீர் இராஜாந் தத்தை மிகவும் ஜக்கிரதையாய்ப் பராக்கிரமசேகான் யாதொரு வஞ்சனையும் செய்யாமல் காத்துவரவேண்

யன ஆண்டாள் பதிகங்களிலில்லை. ஏனெனின், கண்ணென்னும் காட்சியே பெருகிய அமுதமாய் அதையே யுண்டு களித்தலுடன் * அவன் மேய்க்கும் இனங்க ளிற் கொள்ளப்படும் பலவகைக் கறவைச் செல்வமமை யப் பெற்றதால் சிறுபயிர் செய்யப் போதுமான கால மில்லை என்றும். இவற்றிற்குச் சம்பந்தமான செய்தியு மில்லை. மூவின மேய்த்துக் குரவையோடு மாலையை யும் மற்றுமுள்ள ஓய்வு நேரங்களையும் இன்பப் பிளையாட்டாய்க் கழித்தலும் விடியற்காலையில் மறுபடியும் துறைபடிந்து நீர்விளையாடி மீளவழி இத்திணையின் வாழ்க்கையாய் ஆண்டாள் காட்டுகின்றார்.

இத்திணையின் உரிப்பொருள் மேற்கண்டகாரணங் களால் “இருத்தலும், இருத்தல் நிமித்தமும் ஆம்” * இவ்வாறு இத்திணையின் முப்பொருள்களையும் ஏனைய தமிழ்க் கவிதா ஊடகவதைக் காட்டிலும் மிகவும் விசேடமாய்க் கோதையார் நமதிலக்கியத்தைச் சிறப்பிக்கப் பல பாடல்கள் திருவாய்மலர்ந்தன.

* ஆரேபுலகத்தாற்றுவார் ஆய்ப்பாடி கவர்ந்துண்ணும்
காரேறுழக்கவுழக்குண்டு தளர்ந்து முறிந்தும் கிடப்பேனை
ஆராவழகு மனையாண்டன் அமுதவாயிலுறிய
நீர் தாண்டொணர்ந்து புலராமே பருக்கியிளப்பைக்கீரே.

13-வது திருமொழி (கண்ணெனனும்) - 4.

உண்ணு தறங்காது வொலிகடலை யூடறுத்துப்
பெண்ணாக்கை யாப்புண்டு தாமுற்ற போதெல்லாம்
திண்ணார் மதின்கூழ் திருவாங்கச் செல்வனார்
எண்ணாதே தம்முடைய நண்பர்களே யெண்ணுவரே.

11-வது திருமொழி (தாமுருக்கும்) - 7.

† கொம்மை முலை எரிநீர்த்
கோவித் தற்கோர் குற்றேவல்
இம்மைப் பிறவி செய்யாதே
இனிப்போய்ச் செய்யுந் தவந்தானென்
செம்மை யுடைய திருமார்பில்
சேர்த்தா னேனும் ஒருஞான்று
மெய்ம்மை சொல்லி முகங்கோக்கி
விடைதான் தருமேல் மிகான்றே.
13-வது திருமொழி (கண்ணெனனும்) - 9.

‡ காணி யினியோர் கருமயில்லை
காலய னாரு மறித்தொழிந்தார்
பாணியா தென்னை மருந்துசெய்து
பண்டு பண்டாக்க வுறதிராகில்
பாணி யுருவாய் உலகனந்த
மாயனைக் காணில் தலைமறியும்
ஆணையால் நிரெண்ணக் காக்கவேண்டில்
ஆய்ப்பாடிக்கே யென்னை யுய்த்திடமின்.
12-வது திருமொழி (மற்றிருந்தீர்) - 2.

கல்யச் சேவகர்கள் காவல்புரிய அரசனையும் மந்திரியை யும் சூழ்ந்து சென்றனர். இப்படி நெடுந்தூஞ் செல் லவே இருள் நெருங்கிற்று. கோமளாங்கன் தகப்ப னிடமும் தமையனிடமும் விடைபெற்று இரகஸ்யமாய் நாடுசென்றான். அரசனைக் கவனித்திருந்தமையால் இரவில் நடத்ததைக் கவனிக்க முடியாமல் மறுநாள் சேனைகளிடையில் கோமளாங்கனைக் காணாததால் விக்ரமசேனன் திகைத்து “ஏதோ மோசம் நடக்கப் போகின்றது. எனினும், மஹாதேவரும் மாளவதீச அரசகுமாரர்களு மிருக்க நாம் பயங்கொள்வானேன். அரசகுமாரர்கள் தீர்த்திருக்குக் கோமளாங்கன் ஓர் உரு” என்று திட்டக்கொண்டு அரசனைப் பிரியாமற் சென்றான். யாவரும் ஓர் வனத்தை முற்றுகையிட்டு அதில் வாழும் மிருகங்களை வதைக்கத் தலைப்பட்டனர். உயிர்தப்பி ஓடினவை போக, வதைக்கப் பட்டவை ஓர் குன்றுபோற் குவிந்தன. பிறகு வேறுவனஞ் சென்று அங்கு மிருந்த மிருகங்களை அழித்தனர்.

இப்படி இரண்டு மூன்று நாட்கள் வரையிலும் பற்பல வனங்களிற் சுற்றித் திரிந்து மிருகங்களை நாசப் படுத்திக் கொண்டு அதிக தூரஞ் சென்று வேட்டை யாடிக் ஊனத்து ஓர் நதிக்கரையில் தண்டிபுறங்கி இளைப்பகற்றி மறுநாள் அடர்ந்து நீண்டு இருண்ட ஓர் அரண்பத்தை எய்தினர். அதில் மரங்கள் பருத்து வளர்ந்து அவ்வனமெங்கும் இருளச்செய்தன. அதி லேனே துஷ்ட மிருகங்கள் வசித்திருந்தன. வேடுவர் ஈய்களை விட்டு இரைச்சலுண்டாக்கவே அனேக மிருகங்கள் வெளிப்பட்டன. ஒவ்வொரு யுத்தவீரனும் அனேகமனேக மிருகங்களை எதிர்த்தனன். மிருகங்க ளைத் தூர்த்தவதிலும் துஷ்ட மிருகங்களை வதைப்பதி லும் முயற்சியாயிருந்தனர். விக்ரமசேனன் அரசனைப் பிரியாமற் றொடர்ந்துகொண்டே விருந்தான். சோம பாலன் அவர்களைத் தந்தைக்குச் சட்டிக் காண்பித்து, “நாம் கோமளாங்கன் சொன்னபடி முயன்றிருந்தால் அரசனைத் தனிப்படுத்துவ தெங்கனம்? விக்ரம சேனனுடைய புஜபலத்தையும் அவன் புரவியின் மிருந்த வேகத்தையும் பார்த்தீர்களா” என்றுரைக் கையில் ஒரு பெரிய வேங்கை அரசனருகில் வெளிப் பட்டுத் தப்பித்துக் கொண்டு அதிவேகமாய் ஓடத் தலைப்பட்டது. அரசனதைத் தாத்திச் சென்றான். மந்திரியும் விடாது பின்சென்றான். வெகுதூரஞ் செல்லவே அரசன் புரவி தாகத்தாற் பறிதவித்துப் பின்வாங்க அரசன் விடாமல் வேங்கையைத் தொடர் ந்து சென்றான் அவ்விடக்கு ஓர் மலைச்சாரலினோக்கி யோடிற்று. அப்போது அரசனுக்குப் பின்புறம் இடி முழக்கம் போலொரு கர்ச்சனை கேட்டது. திரும்பிக் கர்ச்சனை கேட்ட விடத்தை நோக்க ஒரு பெரும்புலி தன்னைத் தொடர்வதைக் கண்டான். அதை எதிர்க்க முயலுகையில் பயந்து ஓடி முன்செல்லும் வேங்கை கர்ச்சனையைக் கேட்டுத் தன் துணை உதவிக்கு வந்த தென்தெரிந்து மறுகர்ச்சனை செய்துகொண்டு அரசனை எதிர்க்கச் சென்றது. முன்வந்த வேங்கை அரசன் மேலும் பின் வந்தது குதிரையின் மேலும் பாய்ந்தது. அரசன்மேற் பாய்ந்த வேங்கையின் செவியில் ஓர் துப்பாக்கி வெடித்துத் குண்ட்பட்டு அது வீழ்ந் திருந்தது. புலி நடுக்கித் குதிக்க அரசன் குதிரையை விட்டுக் குதித்தான். புலி குதிரையை விட்டு அரசன் மேற்பாய் மற்றொரு துப்பாக்கித் குண்டு அவ்வேங் கையின் திறந்த வாயிற் பாய அதவும் வீழ்ந்திருந்தது.

உடனே இரண்டு இராஜகுமாரர்கள் இரண்டு மறைவி டங்களிலிருந்து அரசனுக்கிருபுமமும் தோன்றினர். அரசன் மூர்ச்சையாயினன். அவர்கள் அவனைச் சமீ பத்திலோடும் ஓர் அருவியருகு கொண்டோய் உப சரிக்க அரசன் மூர்ச்சை தெளிந்து தாகம் தீர்த்து களையாறி, அவ்விருவர் அழகையும் பார்த்து அவர்கள் புஜபலத்திற்கும் புத்தி சாமார்த்தியத்திற்கும் மெச்சி, “இன்று என் பிராணனை வேங்கைகளினின்றும் இர க்ஷித்த உத்தமர்களும் சுத்தவீரர்களுமான நீங்கள் யாவர்” என வினவினான்.

பரமார்த்தசேகரி வணங்கி, “நாங்கள் அயலூர் அரசனது புத்திரர்கள். இங்கு வேட்டையாட வந்தோம். தாங்கள் களைத்திருப்பதைப் பார்த்துத் தாகத் தணித் தோம்” என்றான். அரசன் மகிழ்ந்து “உங்களுக்குப் பிரதிபுதவியாது செய்யப்போகிறேன்” என்று வருந்தத் தங்கள் பொருள்களிலெதையேனுமிச்சித்தால் தருவி ரோவென, ‘இச்சிக்கும் பொருளைத் தந்தோ’ மென்று அரசனுரைக்குமளவில் விக்ரமசேனன் புரவிமேல் வரும் அவங்கேட்டு யாவரும் அத்திசை நோக்கி நின் றனர். விக்ரமசேனன் உருவிய வானொரு கையிலும் துப்பாக்கியொன்று மறுகையிலுமிடமிருந்திருந்து இராஜனையும் இராஜகுமாரர்களையும் பார்த்து மகிழ்ந்து வானையுந் துப்பாக்கியையும் உறைகளிலிட்டு அரசனை நோக்கி நடந்தது யாதென, மந்திரி, “யானும்மைப் பிரிந்து அதிவேகமாய்ப் புலியைத் தாத்திக் காட்டுக் குள்வா முன்னும் பின்னுமா பிரண்டு வேங்கைகள் என்னை எதிர்க்கவும் முன்புலியை இந்த இராஜகுமார ளும் பின்னின்றதை அந்த அரசகுமாரனும் கொன்று என் பிராணனை இன்று இரக்ஷித்தார்கள். நான் களை யாலுந் தாகத்தாலும் மூர்ச்சிக்க இவர்கள் உபசரிக்கக் களை தீர்த்து இவர்களை யாவரென்றுவினவ “நாங்களுந் வேட்டை நிமித்தம் இங்கு வந்தோம்; தங்களிடமிருக் கும் பொருள்களிலெதையேனுந் தருவீரா வென் றார்கள். தந்தேன் என்று கூறியவுடன் நீரும் வந்து விட்டீர்” என்றான். விக்ரமசேனன் கிரித்து “ஸ்வாமி இவ்வாஸிபர்கள் மாளவதேச மன்னர் தவத்தா ளுதித்த குமாரஇரத்தினங்கள். இருவரும் இணைபிரியாது வளர் ந்து தேகமிரண்டுத் தேகிபொன்றாய் மிருப்பவர்கள். தங்களுக்குத்தக்க இணைபிரியாக் கண்ணிகைகளைமணம் புரிய விரதம் பூண்டிருப்பவர்கள். தேவரீர் குமாரத்தி களின் வாலாற்றைக்கேட்டு இந்த இரண்டு மாதகால மாய் இவர் மாளவதேயத்தைவிட்டுத் தங்கள் பிதா வின் உத்திரவுப்படி பாலவனம் வந்து நமதரச குமா ரிகளின் குணதீசயங்களைச் சோதித்து வருகின்றார் கள். இவர்களைத் தாங்கள் இப்போதுதான் பார் த்ததாக எண்ணவேண்டாம். குதிரை வியபாரி களாய் வந்தவர்களும் பிச்சைக்காரவேடம் பூண்டவர் களும் கோடங்கியானவர்களும் பூவாண்டுகளானவர் களும் மகாவிவராத்நிரியன்று திருடர்களாய்ச்சென்று அப் பெண்மணிகளின் திருவுருவங்களை நேத்திரத் தால் திருடி வந்தவர்களும் கடைசியாய் நந்தவனத்தில் சர்யாசியும் கிஷ்யனுமாய் நிஷ்டைசாதித்துத் தேவரீ ரனுமதிப்படி இராஜகுமாரிகளால் பணிவிடைசெய்யப் பெற்று அவர்களெண்ணந்தெரிந்து மணவாளர்களைத் தேடப்போனவர்களுமான புண்ணிய புருஷோத்தமர் களு மிவர்களே. இப்போது தங்கள் பிராண ரக்ஷகர் களுமானார்கள். தேவரீரிடம் இச்சித்த பொருளைப்பெற வாக்ருமதியும் பெற்றார்கள். இனித் தடையின்றித்

தேவரீர் கன்னிகா இரத்தினங்களை இவ் வுத்தமர் களுக்கு மணம்புரிந்து கொடுக்கவேண்டுமே அவர் கள் இச்சித்த பொருள்' என்றான்.

குலசேகரப் பெருமாள் மந்திரியின் வசனங்களை மிகுந்த ஆனந்தத்துடன் கேட்டு, மந்திரி தங்கள் இரக சியங்களை யெல்லாம் காதலாமலகம்போல் ஆதியோ டந்தமாய்த் தெரிந்து சொல்லிவிட்டார், என்று வெட் கித் தலைகுனிந்து நிற்கும் அரசகுமாரர்களை அணைத்து உச்சிமோந்து முத்தமிட்டு, “மக்கள் உங்களை மறு மக்களாகப்பெற்ற என் பாக்கியமே பாக்கியம். என் கண்மணிகளான குமாரத்திகளின் சிலாக்கியமே சிலாக்கியம்” என்று ஆகி கூறி, குமாரத்திகளை நினைத் துப் “பதிவிரதா சிரோன்மணிகளும் அஸ்தர சஸ்தரக் கியானிகளுமான நமது புத்திரிகளைப் பார்க்க நாம் நகரஞ் செல்லக் காலதாமதமின்றிப் பிரயாணப்பட நமது தளம் செல்லுவோம் வாருங்கள்” என்று இராஜ குமாரர்களை யழைக்க அவர்கள் மகிழ்ந்து அரசனை வணங்கி “நாங்க ளெங்குமிருப்பிடஞ் செல்லவேண்டி யிருக்கிறது. பட்டணம்வந்து சேருகிறோம் மன்னித்து விடைதர வேண்டு” மென்றனர். அரசன் மந்திரியைப் பார்க்க, மந்திரி வணங்கி “அரசே! அவர்களிடப்பட அனுப்புவதே நலம். நாம் சென்று விவாஹ முயற்சி செய்து மனவபூபதியை வரவழைப்போம். இவர்கள் நாமங்குப்போமுன் வருவார்கள். அவர்கள் செல்வதும் ஓர் நன்மைக்கே” என்று கூறி அரசனுடன் தளஞ் சேர்ந்து அதிதரிதமாய்ப் பிரயாணப்பட்டான்.

11. இராஜகுமாரிகளின் ஆபத்து

ஊரை நோக்கிச் சென்ற கோமளங்கன் மறுநாள் உதயத்தில் தன் சினேகிதர்களான பதினமர் சேவகர் களை வரவழைத்து, “நீங்கள் இன்றிரவு இராஜகுமாரிக ளிருவரையும் அவர்கள் பல்லக்கில் வைத்து அரண்யஞ் சென்று கொலைபுரிந்து வரவேண்டும் இது சேனாபதி யாகிய என் தந்தையின் உத்திரவு” என்றான். சேவகர் கள் பயந்து “அப்பனை பெண்களை வதைசெய்வது தர்மமல்ல. அத்திலும் அவர்கள் நமதிராஜாவின் அரு மைக் குமாரத்திகள். ஒன்றுமறியா நிராயுதரான பேதைகளை எப்படி வதைப்பது? இச்செய்கை தவிர மற்றொருவரும் அரசனுக்குப் பகைவராயிருந்து செய் கிறோம்,” என, கோமளங்கன் கடுஞ்சினம் கொண்டு “சொன்னபடி செய்யாவிடில் இப்பொதே என்வாளுக் கிரையாவீர்கள்” என்று அதட்டி, “சரி உமதிஷ்டப் படியாகட்டும், அதினால் வரும்பழி உமக்கேயன்றி எங்களுக்கில்லை. நாங்கள் அவர்களைச் சென்று எப் படிக்கொணர்வோம்” என, “பல்லக்கை எமதான்மனைக் கருகில் காண்பீர்கள்; அதை யெடுத்துச்சென்று அவர் களான்மனை வாயிலில் வைக்க இராஜகுமாரிகளை எடுத்து வருவார்கள். நீங்கள் அவர்களைப் பல்லக்கில் வைத்து எடுத்துச் செல்லுங்கள்” என்றான். சேவகர் கள் ஆபுதமேந்தி நடுநிசியில் பல்லக்கையெடுத்து அரச குமாரத்திகளின் அரண்மனை வாயிலில் வைத்தனர். கோமளங்கன் முன்சென்று அரண்மனை அதிகாரி யினுதலியால் தான் ஏவியதுப்பிரிந்த தாதிகளால் ஓர் மயக்க மருந்தை அப்பெண்களருந்தும் பாலிற் கலந்து அவர்களையும் மாகதம் முதல் சில தாதிகளை யும் பாணம் செய்தித்து மயக்கி அரசபுத்திரிகளைப் படி வாயலிற் எடுத்து வரச் செய்தான். சேவர்கள் அவர் களைப் பல்லக்கில் வைத்துப் பிரயாணப்பட்டனர்.

“சொன்னபடி சரியாய்ச் செய்யாவிடில் உயிர்தப்பிப் பிழைக்கமாட்டீர்”, என்றுரைத்துக் கோமளங்கன் தன்னைத்தானே புகழ்ந்துகொண்டு தந்தையுடனும் தமையனுடனும் கலந்து உறவாடிக்கொண்டு சேனை யுடன் சென்றான்.

இதற்கிடையில், மாளவராஜபுத்திரர் இராஜபுத்திரி களின் அரண்மனைக்கருகிலிருந்து அவர்களுடன் வச னிக்கச் சமயம் பார்த்திருந்தவர்கள், படிவாயலில் நடந்த அதிசயங்களைக்கண்டு பல்லக்கைப் பின்பற்றிச் சென்று சேவகர்கள் போய்வழியைத் தெரிந்து தங்கள் விடுதிக்குச் சென்று ஆபுதபாணிகளாய்க் குதிரைகளி லாரோகணித்துப் பல்லக்கின் பின்னர்த் தொடர்ந்து சென்றனர். சேவகர்கள் பிறகே வரும் குதிரைச் சேவ கர்களைக் கவனியாது தாங்கள் செய்யநேரிட்ட வேலை யைக் குறித்து யோசித்து வருத்தத்துடன் நடந்தனர். ஜாமப்பொழுது உதயத்திற்குமுன்னர்திருண்ட அரண் யத்துட் பிரவேசித்துத் தஞ்சத்திடம் பார்த்துப் பல் லக்கை இறக்கினார்கள். வழி முழுதும் வீசிய குளிர் ன்ந் காற்றின் மகத்துவத்தால் மயக்கம் நீக்கி நித்திரை தெளிந்து தங்களை எடுத்துப்போவதும் சேவகர்கள் பல்லக்கின் பின்வருவது முணர்ந்து “ஏதோ ஆபத்து விளைந்திருக்கின்றது, இப்போது நாம் வெளிப்பட் டால் ஏது முடியுமோ, நாம் நிராயுதராயிருக்கிறோமே” என்று பரிதாபத்து உயிர்த்தும் வரையில் முஷ்டியுத்த மேலும் புரிவோம் என்று பலவாறாய் யோசித்துக் கொண்டிருந்தவர்களாகையால் பல்லக்கை விட்டுக் குதித்துப்பத்தடியகலவின்றுசேவகர்களைக்கவனித்துப் பிதாவின் போர்ச்சேவகர்களென் றுணர்ந்து, “யாது காரணத்தால்நித்திரையிலிருந்தஎங்களை இவ்விருண்ட அரண்யத்திற்குக் கொணர்ந்தீர்கள்” என்று இராஜ புத்திரிகள் வினவச் சேவகத்தலைவன் வணங்கி, “அம் மனீ, நீங்கள் யாதோ அபசாரம் செய்தீர்களென்றும் அதனாற் சக்காவர்த்திக்கு மானபங்க முண்டானதென் றும் உதயத்திற்குமுன் உங்களைக்கொலைசெய்யவேண் டமென்றும் உத்திரவளித்து வேட்டைக்குச் சென்றார். எங்கள் இராணுவத் தலைவன் எங்களை விளித்து இக்கொடிய உத்திரவை நிறைவேற்றச் சொன்னான். மறுத்துக் கூற இயலாதாகையால் இங்கு உங்களைக் கொணர்ந்தோம். நீங்கள் கற்றவராகையால் இனிக் கொஞ்சமும் காலதாமதஞ் செய்யாமல் சக்காவர்த்தி யின் கட்டளை நிறைவேறும்படியும் உங்களுக்குக் கதி கிடைக்கும்படியும் எங்களுக்கோர் குற்றமும் வாராதபடியும் அரசனாக்கிணையை நடத்தக் கடவுளை த்யானித்து உடன்படவேண்டும்” என்று மறுமொழி சொன்னான்.

இராஜகுமாரிகள் பிரமித்துத் திகிலடைந்து ஒன்றுந் தோன்றாமல் வெறிகொண்டவர்களைப்போல் நிற்ப தைக்கண்ட சேவகத்தலைவன் இரு சேவகர்களைக் குறி ப்பிட்டு அவர்களிடம் முன் தெரிவித்திருந்தபடி சை கைசெய்து அவர்கள் சிரசுகளிரண்டையும் ஏககாலத் தில் விழும்படி வாளால் வீசிவிடும்படி தெரிவித்தான். இதற்குள் துப்பாக்கி சுடப்பட்ட ஓசை ஒன்று பிறந் தது. சேவகத்தலைவன் ஓவென்றலறி வீழ்ந்திறந் தான். சேவகர்கள் திடுக்கிட்டுத் துப்பாக்கியோசை கேட்டதையும் தலைவன் ரத்தம் பிறிட்டுபொழுத வீழ் ந்ததையுங்கண்டு தங்கள் துப்பாக்கிகளை ஓசைகேட்ட விடமாய்த் திருப்பிச் சத்துருவை எதிர்பார்த்திருக்க இராஜகுமாரிகள் கலக்கத்தீர்த்து தைரியமூண்டு தம்

களருகில் நிற்கு மிருசேவகர்கள்மேற் பாய்ந்து அவர் கள் துப்பாக்கிகளைப் பிடுங்கிக்கொண்டு சேவகர்களு க்கு உதவியாய்ச் சத்துருக்களை எதிர்ப்பவர்கள்போல் நடித்துச் சேவகர்களைச் சுட்டனர். அவர்கள் திகி லடைந்து ஒருவன் பிறகே ஒருவன் குண்டுபட்டு வீழ் ந்தான். இருபுறத்தினின்றும் பரமார்த்தகேஸரியும் புஜங்ககேஸரியும் இராஜகுமாரிகளின் இருபுறத்தும் புரவிகளின்மேற் றேன்றினர்.

“இவர்கள் தான் நம் பிராணரக்ஷகர்கள்போல்தோன் றுகின்றார்கள். இராஜவடிவுடையவர்கள் சேவகர்களை நாசஞ்செய்தாராயின் நம்முழிப்போயிருக்கும். இவர் களுடன் போர்புரிவது சரியன்று” என்று துப்பாக்கி களை எறிந்துவிட்டுத் தலைகுனிந்து வெட்டி நின்றார் கள். அப்பொழுது பரமார்த்தகேஸரி தன் குதிரையை நடத்திக் காந்திமதிபிணருகில்வந்து, “நீங்கள் ஆபத்தி னின்றும் தப்பித்துக் கொண்டீர்கள். உங்கள் பராக்ர மத்திற்கும் தைரியத்திற்கும் மிகவும் மெச்சினோம்” என்றான். இது கேட்ட காந்திமதி திடுக்கிட்டு “நாம் முன் பணிவிடைசெய்த சர்வியாசியின் குரலாயிற்றே” பென்று மிழித்த கண் சிமிட்டாமற் பார்க்க அக்குறிப் பறிந்து, “ஓ மாதசிரோன் மணி, நாங்கள் மாளவதேச அரசகுமாரர்கள். உங்கள் இருவரையும் மணம்புரிய வெண்ணிப்பாவைவந்தி விரண்டொருமாதங்களாய்ப் பற்பல வேஷதாரிகளாய் உங்களுடைய மனோபாவங் களைத் தெரியத் திரிந்து நடந்ததில் சர்வியையும் சிஷ்ய

ளும் ஒரு வேஷமே. நீங்கள் சந்தேகிக்க வேண்டாம்” என்றுரைத்துத் தம்பியை ஏவினான். புஜங்கன் நெருங் கிக் காந்திமதியை வணங்கிச் சந்திரலேகையின் அரு கிற் செல்லவும், அவளப்பொழுதே சர்வியாசியின் சீட னைத்தெரிந்து வணங்க, “ஏ மங்கையற்காசி, என் தமையனுரைத்த மொழிகளைக் கேட்கவில்லையா? நான் வர் தம்பி, அவர் பெயர் பரமார்த்தகேசரி, என் பெயர் புஜங்கன், உங்களிருவரின் குணசபாவங்களை எதிர் முகமா யுரை இத்தேசம் வந்து பல வேஷங்களிட்டு உங்கள் படிவாயலிற் நிரிந்துவருவதுபோல் நேற்றும் வந்து சமயமறிந்து நேரிற்கண்டு வசனிக்க உத்தே சித்துக் காத்திருக்கையில் நான்கு சேவகர்கள் ஓர் பல் லக்கை வைத்து மறைத்திருந்தனர். உங்களைச் சில தாதிகள் எடுத்துவர, ஓர் மனிதன் ஆக்கினைப்படி உங் களைவிட்டுத் தாதிகள் சென்றனர். இச்சேவகர்கள் வெளிப்போந்து பல்லக்கி லுங்களைக்கிடத்தி எடுத்துச் சென்றனர். அதோ இறந்துகிடக்கும் சேவகனுடன் ஏதோ சிலரகவியம் அம்மனிதன் கூறினான். இவை யாவையுங் கண்டு மனந்தரியாமல் நாங்களுங்களைத் தொடர்ந்தோம். இப்பால் நடந்தவை நீங்களறியாத தல்லவே” என்று கூறி “இதன் காரணம் உங்களுக்குத் தெரிந்திருப்பின் வெளிபிடுவீர்கள்” என்றுரை த்து அப்பெண்களை அவ்விடத்தில் ஒருவர்க்கொரு வர் யோசிக்க விடுத்து இருவரும் ஓர் மாச்சார்பணு கினர். இவர்களும் தம்முன் உரையாடினர்.

தோலாமொழித்தேவர் இயற்றிய

குளாமணி

[782-வதுபக்கத் தொடர்ச்சி]

5. மத்திரளலைச் சருக்கம்

வேறு

862. மிகுததிர் விலங்கலார் வேந்தன் தேனுடைந் தருகதிர் மண்டப மொளிர வேறலும் தொகதிர் சடுவன பாப்பிச் சூழொளி நருகதிர் மண்டிலம் நடுவண் நின்றதே. 125. கதிர் மிகு விலங்கலார் வேந்தன் - தேச மிக்க வித் தியாதாவுலகத்தவருக்கு மன்னனாகிய சலனசுடியா சன், தேன் உடைந்து உருகதிர் மண்டபம் ஒளிர ஏற லும் - (அவ்வாறு உள்ளே சென்று) மலர்கள் விரியத் தேன் ஒழுகுவதும் (மணிகளின்) காந்தியோடு கூடி யதுமான மண்டபம் பொலிவுறும்படி ஏறியிருந்த போது, சூழ் ஒளி நருகதிர் மண்டிலம் - சுற்றிலும் ஒளியை வீசும் பிரகாசமான கிரணங்களோடுகூடிய சூரியன், சடுவன தொகு கதிர் பாப்பி - வெப்பம் பொருந்திய கிரணத்தொகையைப் பாப்பிக்கொண்டு, நடுவண் நின்றது - ஆகாயத்தின் நடுவில் நின்றது.

அரசன் அவ்வாறு சென்றிருந்தபோது நண்பகல் என்றவாறும்.

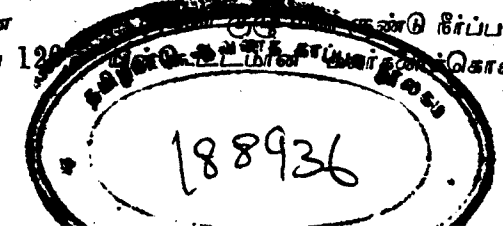
868. கண்டூர் கழைவளர் கரும்பு கைமிகுத் தொண்டூர் வெள்ளிலு யுரிஞ்சு மோடையர் வெண்டூர் மணிப்புடை சிலம்ப கிட்டன வண்டூர் கிண்பொடு வளைக ளார்த்தவே 126.

(இப்பாட்டின் முன் மூன்றடிகளின் பொருள் விளக்கவில்லை; மூல பாடம் சரியானதாகத் தோன்ற வில்லை.)

364. ஒலிவிழா வண்டினம் ஊத லுறதேன் மலிவிழாப் பிணையலு மணங்கொள் சார்தமும் பலிவிழாப் பதாகையும் பார்து பாவோர் கலிவிழாக் கழுமின கடவுட்டானமே. 127.

ஒலிவிழா வண்டு இனம் ஊத - ஒலித்தல் அடங் காத வண்டின் கூட்டம் (கிரி) உண்பதினால், ஊறு தேன் மலி விழா - ஒழுக்குத்தேன் சொரிதல் மாறாத, பிணையலும் - பூமாலைபும், மணங்கொள் - வாசனை யுடைய, சார்தமும் - சந்தனமும், பலி விழா - தெய் வங்களுக்குப் பலி யூட்டும் திருவிழாக் காலத்துக் குரிய, பதாகையும் பார்து - கொடிகளும் நெருங்கி, கடவுள் தானம் - ஸ்ரீகோயில், பாவோர் கலி விழா கழுமின - புகழ்ந்து பாவொருடைய பல்லியங்களி னேசையோடு கூடிய திருவிழாவினால் விளங்கிப்பது.

365. குண்டுநீர் குழுமலர்க் குவளைப் பட்டமும் மண்டுநீர் மாகத மணிக்கல் வாகியும் கொண்டுநீ ரிளையவர் குடையக் கொங்கொடு வண்டுநீர் திவலையின் மயங்கி வீழ்ந்தவே 128. குண்டுநீர் குழுமலர்க் குவளைப் பட்டமும் - குவளை வண்டுநீர் திவலையின் மயங்கி வீழ்ந்தவே 128.

சென்னை
புத்தக அலுவலகம்
188936

நிறைந்த ஞானங்களிலும், நீர் மண்டு மரகத மணிக்கல் வாடியும் - நீர் நிரம்பிய மரகதரத்னக்கற்களால் கட்டிய சுற்றுச் சுவர்களுடைய தடாகங்களிலும், கொண்டு-உட்புகுந்து, இளைபவர் நீர் குடைய-இளைஞராகிய மைந்தர்கள் அமிழ்ந்து நீராடும்போது, வண்டு-வண்டுகள், கொங்கொடு நீர் திவலைபின் - வாசனை யோடுகூடி எழுந்து சிதறிய நீர்த்திவலைகளின் மீது, வீழ்ந்தவே - விரும்பிப் பாய்ந்தன.

குண்டு - ஆழம். பட்டம் - குளம். வீழ்தல் - (1) விரும்புதல் (2) பாய்ந்து விழுதல்; இங்கே இரட்டிற மொழிதல் என்னும் உத்தியால் இருபொருளும் கொண்டாம்.

866. பங்கயத் துளப்படு பழன நீர்த்திரை மங்கையர் முலையொடு பொருத வாவிகள் அங்கவ ரஞ்சனம் அழித்த சேற்றினுங் குங்குமக் குழம்பினுங் குழம்பு கொண்டவே. பங்கயம் துளப்படு பழனம்-தாமரைகளாகிய களைகள் அடர்ந்து வளர்ந்துள்ள வயல்களார் குழப்பட்ட, மங்கையர் முலையொடு பொருத நீர் திரை வாவிகள் - (நீராடும்) மகளிரின் தனங்களில் மோதும் நீரலைகளை யுடைய தடாகங்கள், அங்கு அவர் அழித்த அஞ்சனம் சேற்றினும் குங்குமம் குழம்பினும் - குளிக்கும் போது அவருடைய கண்ணினின்றும் உடலினின்றும் அழிந்தொழுகிய மைக்குழம்புதலும் குங்குமக் குழம்புதலும், குழம்புகொண்ட - சேறுபட்டன.

867. அங்கள்வாய்க் கயம்பலர் ஆம்பல் தூம்பிடைப் பொங்குரா டேர்பட னெறித்துப் பூவொடு கொங்கைவாய்க் குழலவர் குளிப்ப விட்டன திங்குவாண் முகவொளி திளைப்ப விண்டவே. ஏர்பட நெறித்து தூம்பு இடை பூவொடு விட்டன - உழும் ஏரிலால் நெறிக்கப்பட்டு மதகுகளின் துவாரத்தில் அரும்புகளோடு ஒதுக்கப்பட்ட, கயம்பலர் அம் கள் வாய் ஆம்பல் - ஞானங்களிலே வளரும் அழகிய தேன் பொதிந்த ஆம்பல்களின், பொங்குராடு - மிகுந்த கட்டம். கொங்கை வாய் குழல் அவர் - (நீர்க்குமிழியைப் போன்ற) முலைகளையும் (செவ்வாம்பலை யொத்த) வாயையும் (நீர்ப்பாசியை யொத்த) கூந்தலையும் உடைய பெண்கள், குளிப்ப - குளிக்கும்போது, திங்கள் வான் முக ஒளி திளைப்ப - அம்மகளிருடைய சந்திரனைப் போன்ற கார்த்தியையுடைய முகங்களின் ஒளி பாய்தலால், விண்ட - மலர்ந்து விளங்கின.

ஏர்பட நெறித்துத் தூம்பிடைப் பூவொடுவிட்டன ஆம்பற்காடு, குழலவர் குளிப்ப முகவொளி திளைப்ப விண்ட, என்று கூட்டி முடிக்க.

868. மாரியும் பனித்தடம் படித்து மையழி சேயரி நெடுமலர்க் கண்கள் சேந்தெனத் தர்ப்பரை மறைக்கிய குவளைத் தாதுதேன் பாப்பெயிர் திறைஞ்சினார் பாவை மார்களை 181.

869. சந்தனத் துனித்தலை ததும்பச் சாந்தனைத் தந்தாத் தசைப்பன வால் வட்டமும் எந்திரத் திவலையு மிப்பறி யீர்மணற் பந்தருட் பாலிகைக் குவளை பாய்த்தினார். 182.

370. குருமணித் தாமரைக் கொட்டை குடிய திருமணிப் பீடமுஞ் செதுக்க மாயவும் பருமணிப் பனிக்கென விளங்கு வான்பலி அருமணித் கொம்புனார் அலர ளுட்டினார் 188. (இப்பாடல்களின் பொருள் இனிது காணக்கூட வில்லை.

371. அன்னனம் பொழுதுகண் ணகற்ற வாய்க்கடப் பன்னருங் காலதல் பபிற்ற பண்புடைத்

கன்னலங் கருவியோர் கழிந்த நாழிகை மன்னவனடிமுத லுணர்த்தி வாழ்த்தினார். 184.

அன்னனம் பொழுது கண் அகற்ற - அவ்வாறு அவர்கள் பகற்பொழுதைப் போக்காசிற், ஆயிடை - அப்பொழுது, பன் அரும் காலம் தூல் பபிற்ற பண்பு உடை - ஒதி உணர்த்துகரிய காலத்தை அறியும் சோதிட தூலைப் பபிற்றறிந்த தன்மையரும், கன்னலம் கருவியோர்-நாழிகை வட்டிலினுதலியால் பொழுதை அறிபவருமாகிய கணிகர், கழிந்த நாழிகை - சென்ற நேரத்தை, மன்னவன் அடிமுதல் உணர்த்தி-அரசனை வணங்கித் தெரிவித்து, வாழ்த்தினார் வாழ்த்தினார்.

372. வாரணி முலையவர் பாவ மன்னவன் நீரணிப் பள்ளிபுக் கருளி னுனிரர் தேரணி யின்னிய மிசைத்த வின்பமோ டாரணி தெரியலான் அமிர்த மேயினான். 185. வார் அணி முலையவர் பாவ - கச்சணிந்த முலையின ராகிய மகளிர் பல்லாண்டுகூறி வாழ்த்த, மன்னவன் - அரசன், நீர் அணி பள்ளி புக்கருளினான் - தக்க அலங்காரங்க ளமைந்த கோயிலினுட்கொண்டு, நிரந்து ஏர் அணி இன்னியம் இசைத்த இன்பம் ஒடு - வரிசையாக அழகமைந்த இனிய வாத்தியங்கள் இசைத்த இன்னிசையோடு, ஆர் அணி தெரியலான் அமிர்தம் மேயினான் - அழகிய ஆத்திமாலையை அணிந்த அருக தேவனது அருளைச் சூடினான்.

நீர் - நீர்மை, நேர்மை. இன்பம் - (ஆகுபெயர்) இன்னிசை. அமிர்தம் - (ஆகுபெயர்) அருள்.

373. வெள்ளிழை பொலிந்தொளி துளம்பு மேனி வள்ளிதழ் மல்லிகை மலர்ந்த மாலையன் யுள் அள்ளிதழ்ப் புதுமல ரலர்ந்த வீதிமேற் கள்ளிதழ்க் கண்ணியான் காலி னேகினான். 186.

வெள்ளிழை பொலிந்து ஒளி துளம்பு மேனியன் - வெண்மையான உடையாற் பொலிவுற்றுப் பிரகாசிக்கும் மேனியனாகிய மன்னன், வள் இதழ் மல்லிகை மலர்ந்த மாலையன் - செழித்த இதழ்களோடு கூடிய மல்லிகைமலர்களாற் கட்டிய மாலையை அணிந்தவனாயும், கள் இதழ் கண்ணியான் - தேன் நிறைந்த பூவிதழ்களால் தொடுத்த கண்ணியைச் சூடினவனாயும், அள் இதழ் புதுமலர் அலர்ந்த வீதிமேல் - அகன்ற இதழ்களை உடைய புதுமலர்கள் தூவப்பட்ட வீதியில், காலின் ஏகினான் - காலால் நடந்து சென்றான்.

374. பொன்னவிர் மணிக்கழல் புலம்பத் தேனினம் துன்னலர் தொடையலிற் சுரும்போ டார்த்தெழ மன்னவன் நடத்தொறு மகர குண்டலம் மின்னலர்ந் திலங்குவில் விலங்கி கிட்டவே. 187.

பொன் அவிர் மணி கழல் புலம்ப - (காலில்) பொன்னாலும் விளங்கும் மணிகளாலும் செய்யப் பட்ட வீரக்கழல்கள் ஒலிப்பவும், துன் அலர் தொடையலில் தேன் இனம் சுரும்போடு ஆர்த்து எழ - மலர் நெருங்கத் தொடுத்த மாலையில் தேன் சுரும்பு முதலிய வண்டின் இனங்கள் ஒலித்து எழுந்து சுற்றவும், மன்னவன் நடத்தொறும் - மன்னவன் அடிபெயர்த்துவைத்து நடந்து செல்லும் போதெல்லாம், மகரகுண்டலம் - காதுவண்ணிந்த மகர குண்டலங்கள், மின் அலர்ந்து இலங்கு வில் - மின்னல்கள் பரந்து விளங்கினாற்போன்ற ஒளியை, கிட்ட - எங்கும் வீசின.

அலர்த்தொடை, என்னர் பாலது சந்தவிற்பம் நோக்கி ஒற்றிடை மிகாது-நின்றது.

யாப்பிலக்கணம்

செய்யுள்—கலிப்பா

[716-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

வெண்பா ஆசிரியப்பாக்களின் இலக்கணங்கள்

இதனாகும் இப்பப்பெற்றன. இனி, கலிப்பாவிற்கு வருகின்றோம். வெண்பாவில் ஆசிரிய நூல்கள் சில உள; ஆசிரியப்பாக்களில் ஆசிரிய நூல்கள் அதனினும் அதிகம். கலிப்பாவிலே நல்லத்துவனார் பாடிய கலித்தொகை தவிர வேறு நூல் இல்லை. இதுவும், கலம்பகங்களில் முதற் செய்யுளாய் வரும் கலிப்பாக்களுந்தான் இக்காலத்தில்கிடைக்கக்கூடியன. ஆதலின் இப்பாவின் இலக்கணத்தின் விரிவெல்லாம் மாணவர்களுக்கு அத்துனை அவசியமென்று எமக்குத் தோன்றவில்லை. அதுவுமன்றித் தாமே கவி பாட வேண்டுமென்று ஆசைகொள்வோர்க்கு அவசியமானவை வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும், பாவின்ங்களில், வீருத்தமும் கட்டளைக் கலித்துறையும் ஆகும்.

வெண்பாவிற்குச் செப்பலோசையும், ஆசிரியப்பாவிற்கு அகவலோசையுட்போல் கலிப்பாவிற்குச் சிறப்பானது துள்ளலோசை. இத் துள்ளலோசை ஏந்திசைத்துள்ளல் அகவற்றுள்ளல் தூங்கிசைத்துள்ளல் என மூன்றுவகைப்படு மென்பதை முன்னரே கண்டுள்ளோம்.

கலிப்பாவிற்குரிய தனை கலித்தனை. (காய்ச்சீர்முன் நிரையசை வருவது கலித்தனை). ஆசிரியம் வெண்பாவைப் போலல்லாது, ஆசிரியப்பாவைப்போல் கலிப்பாவின்னும் வேற்றுத்தனைகள் வரினும் வரலாம். முற்றும் கலித்தனையே பெற்று வருமாயின் ஏந்திசைத்துள்ளலோசையும், கலித்தனையோடு வெண்டனையும் விரிவருமாயின் அகவற்றுள்ளலோசையும், கலித்தனையோடு வெண்டனையும் ஆசிரியத்தனையும் விரிவருமாயின் பிரித்திசைத் துள்ளலோசையும் பிறக்கும். இதுவும் மிகுதிபற்றியே இவ்வாறு உரைக்கப்படுகின்றது.

கார்முற்றி பிணரூழ்த்த கமழ்தோட்ட மலர்வேய்ந்து சீர்முற்றிப் புலவர்வாய்ச் சிறப்பெய்தி யிருலெல் தார்முற்றி யதுபோலத் தகைபூத்த வைபவதன் நீர்முற்றி மதில்பொருடும் பகையல்லா னோராதர் போர்முற்றொன் றறியாத புரிசைசூழ் புனலூரன் என்னுமிதனில் ஒன்றிரண்டு தவிர மற்ற வெல்லாம் கலித்தனையாக், ஏந்திசைத் துள்ளலோசை தோன்றுவது காண்க.

அறனின்றி பயறுற்று மம்பலை நாணியும் வறனீந்தி நீசெல்லு நீரிடை நிரைப்பவு மிறைநிலலா வனையோட விதழ்சோர்பு பனிமல்கப் பொறைநிலலா கோயோடு புல்லென்ற துதலிவன் அிறனல விழப்பவும் வினைவேட்டாய் கேளினி

இதனில் ஆசிரியத்தனை இரண்டு மூன்று போக, கலித்தனையும் வெண்டனையுமே ஒக்கவிட அகவற்றுள்ளலோசை பிறப்பது காண்க.

வீறுசான் ஞாலத்து கிபவணி காணிய யாறுகண் கிழித்தபோற் கயங்கித் கவின்பெற

மணிபுரை வயங்கலுட் டுப்பெறிந் தவைபோலப் பிணியிடு முருக்கித் முணிகயத் துதிர்ந்துகத் துணிகய நிகளுக்கித் துதைபுடன் வண்டார்ப்ப மணிபோலவரும்பூழ்த்து மாமெல்லாமலர்வேயக் காதலப் புணர்ந்தவர் கவலுக்கை நெகிழாது தாதவிழ் வேனி லோ வந்தன்று வாராராம் போதெழி லுண்கண் புலம்ப நீத்தவர்

இதனில், கலித்தனை மிகச் சிலவாகி, ஆசிரியத்தனையும் வெண்டனைகளுமே விரிப்பிப் பிரித்திசைத் துள்ளலோசை பிறப்பது காண்க. வேற்றுத் தனைகள் வந்த கலிப்பா இது. ஆசிரியப்பாவின்னும் வேற்றுத்தனை வரலாம். இரண்டு பாக்களும் நற்சீர் கொண்டன. எனினும், ஏகாரத்தில் முடிபாதது மாத்திரமன்றி ஓசைவகையினாலேயே இது ஆசிரியப்பாவாகாமல் கலிப்பா ஆகின்றது.

கலித்தனைகள் மிகுந்து வரவேண்டுமாதலால் கலிப்பாவில் காய்ச்சீர்கள் அதிகமாக இருக்கவேண்டியது அவசியம். அதுவும், நிரையசையை முதலிலுடைய காய்ச்சீராதலும் வேண்டும். ஆதலின், புனிமங்காய் கருவிளங்காய்ச் சீர்களுமே மிகுதியும் வரும் எனக் கொள்க. இயற்சீர்களும் வரலாம், அவைகளும் பெரும்பான்மை கருவிளஞ் சீர்களாயிருக்கும். கூவிளஞ்சீர்களும் வரலாம். தேமா புனிமாச்சீர்கள் வருதல் மிகவும் அருமை. கனிச்சீர்களும் அருகிவரலாமாயினும், நிரையசையை நடுகிவையுடைய, கருவிளங்கனி கூவிளங்கனிச் சீர்கள் வாரா.

ஆசிரியப்பா வெண்பாக்களைப் போலவே கலிப்பாவிற்கும் அளவடிகளை உரியவை.

மற்றிருபாக்களைப் போலல்லாமல் பொருளின் போக்கிற் கேற்றபடி கலிப்பா பல உறுப்புக்களை உட்கொண்டதாயிருக்கும். தரவு தாழிசை அராகம் அம்போதாங்கம் தனிச்சொல் சுரிதகம் என்பன அவ்வுறுப்புக்கள். இவ்வுறுப்புக்களின் அமைப்பிற்குத் தக்கவாறு கலிப்பா, ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா வெண்கலிப்பா கொச்சகக் கலிப்பா என மூன்று வகைப்படும். இனி ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா,—நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா அம்போதாங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா எனமூன்று பிரிவுகளை யுடையது.

கொச்சகக் கலிப்பா—தரவு கொச்சகம், தாவினைக் கொச்சம், சிஃறுழிசைக்கொச்சகம், பஃறுழிசைக் கொச்சகம், மயங்கிசைக்கொச்சகம் என ஐந்து வகைப்படும்.

எல்லா உறுப்புக்களும் வந்துள்ள ஒரு கலிப்பாவை இங்குக் காட்டிப் பின் இப்பாவின் இலக்கணத்தைக் கற்போம்:—

நீர்கொண்ட கடலாடை நிலமகளுக் கணியான கார்கொண்ட பொழிந்காசிக் கடிநகரம் களிதுங்க விடமருங்கிற்சிறுமருங்குப் பெருந்தடங்க ணின்னயிர்தஞ்சடைமருங்கி னெடுத்திரைக்கைப் பெண்ணயிர்தத் தலை [சிறப்பக்

மற்றிருப்பதோ ருதப்பின்மையால் அகமெனவும் படாது. அகப்புறமெனில், அகமாகிய கற்பு அகப்புறமாகிய களவு பின்னுமாகக் களவுமென்ற நெண்ணுமையி லகப்புற மெனவும் படாது. என்னை?

‘முற்படப் புணராத சொல்லி’ன்மையிற்
கற்பெனப் படுவது களவின் வழித்தே’

எனவும்,
‘ஐத்தினை தழுவி யத்தமெனப் படுவது
கத்திருவ முறைமையிற் களவொடு கற்பே’

என்றாகலின். என்றமையாலி ...பாற்படுமோ
என்பது கூடா. அதற்குவிடை பொருள் திகரத்திற் கண்டு
கொள்க.

15. தேயிவப் புணர்ச்சிப் புகழ் பாங்குநிகழ்ந்த
தையுப் புணர்ச்சிப் புகழ்நிறைவு மிரவின்சாரித்
துய்த்துறியும் வரைவுகடாவுட்போக் தணர்வு

... [கள] புகழ் கா மென்போ
என். எனின், தமிழ்நெறிவிளக்கத்திற் பொருளியலுடை
யாருந் களவொழுக்க மாறுவகைப்படு மென்றார். அவை
யறிவித்தலைக் கரு...

... புணர்ச்சியும் பாங்குநிகழ்ந்தோழியாலாய்கூட்டற்
புகற் குறியும் இரவுக்குறியும் வரைவுகடாதலும் உண்
போக்கு வலித்தலுமென அவ...அறிந்து கொள்க. (மடு)

16. காட்சியோடையத் தெளிநெனத்தனி கட்டுரைத்த
வேட்கையின் முன்று மொருதலைக் காமமென ... துத்தோர்
மாட்சிமைதோன்று ... கள மதிநலவேயித்

தோட்சிது கோங்கும் பாமென் முலைப்பூண்டுயிழையே
என்—எனின், ஒருதலைக் காமமென்னும் அகப்புற...
...ற்று. என்னை? ‘காட்சி முதலாக் கலவியி னொருதலை-
வேட்கையிற் றேன்றாதல் கைக்கிளை யதுதான் - கேட்
போ ரில்லாக் கிளவிய தாகும்’ என்றாகலின். என்னை?
காட்சி மையத் தெளிதலென. இவற்றுள் காட்சி யென்
பது:

மால்வரை புறையு மாடக் கூட
லால வாயிற் பா.....ழலி...
...களைக் குறுக்கண்ணி யாக வுடைய
அழலவிர் சோதி யருமறைக் கடவுளார்
செய்யப்பட்ட பொருள்திகரத்தின் பொருட்டிறம்...

... முகு.....ங்கிய தலைமகன் தெய்வ மிடைநிற்கப் பாண்மை
யா லுய்க்கப்பட்டிக் கற்கத்து மெறிபோத்துக் கடுக்கண்
யானையுத் தறுகட்பன்றியும் *கருவ.....லிடைவிராயத்
தனியவரை முனிவுசெய்யும் பொழிலது நெவனதோர்
மாணிக்கச் செய்குன்றின்மேல் விசம்புதுடைத்துப்
பசும்பொன் பூத்துவண்டு துவைப்பத் தண்டேன் துளிப்
பதோர் வெறியுறு நறுமலர் வேங்கைகண்டான்; கண்டு
பெரிய [தோர் காதுக் கனிகுடா].....தன் செம்
மலர்ச் சிறுமேற் சிலம்பு கிடந்து சிலம்புபுடைப்ப, அம்
மணிக்கொம்பர் கடைகற்பதென நடந்து சென்று நான்
மலர் கொய்தான்; கொய்து மரகத் விளிம்படுத்த மாணிக்
கச்சுனை மருங்கினதோர் மாதவி வல்லிமண்டபத்துப்
போதுறு கொழுநிறத்திற் கடிக்குருக்கத்திற் கொடிப்
பிடித்துத் தகடுபி பசும்பொற் சிகரங்களின் முகடு
தொடுத்து கான்றாவத்திதிரும் [அருவி பொன்].....
கொழித்து மணிவரன் மரகத்ததொடு வயிரமுத்தி
யணிவினரு மாடகப்பாறைமே லதிர்துரன் முரசின் கண்
ணிரட் [டவண்டு]த் தேனும் யாழ்முரல வரிக்குயில்க
ளிகைபாடத் தண்டாது தவிசும்படப் போர்க்க.....
.....[பளிக்] குப்பாறை மணித்தலத்துமிசை நிலவால்
வட்டம் விரித்தார்.....போலவும் தலைப்பெய் தொருவ
ரொருவர் நியித்தமாகத் தமியராயெதிர்ப்படும். என்னை?

‘சுரும்பின் பூம்பொழிற் சுடர்வேற் காளை
கருத்தலக் கண்ணியைக் கண்டுமெழித் தன்று’
(வெண்பாமாலை) என்றாகலின். அதற்குச் செய்யுள்:—

திருவளர் தாமரை சீர்வளர்
காலிக வீசர் தில்லைக்
குருவளர் பூங்குழிற் கோக்குவைப்
காத்தன்கொன் டோக்குதெய்வ
மருவளர் மாலையோர் வல்லியி
னெடுக்கி யனகடைவாய்க்
துருவளர் காமன்றன் வென்றிக்
கொடிபோன் றெனின்மேதே.

—திருக்கோவை - 1.

* இங்கே பலவரிகள் விடுப்பட்டனவாதல் வேண்டும்.

பூமரு கண்ணினை விண்டாப்
புணர்]மென் முலையரும்பாத்
தேமரு செவ்வாய் தளிராச்
செருச்சென்னி லந்தை வென்ற
மாமரு தாணையெந் கோன்வையி
வார்பொழி லேர்மணந்த
காமரு பூங்கொடி கண்டே
களித்தவெந் கண்ணிணையே
—பாண்டிக்குகோவை.

ஐயம் ஐயமாக வுள்ளது.
தெளிதல்:—தலைமகனைக் கண்ணிமைத்தன் முதலாகிய
கருவிகளால் மாண்டி மெனத் தெளிதல். என்னை?

[மானத் தியலு மாத]ராமெனத்
துய்மலர்க் கோதையைத் துணிவுரைத்தன்று’ (வெண்
பாமாலை) என்றாகலின். அதற்குச்செய்யுள் வருமாறு:—
பாயும் விடையான் நிலையன் னுன்படைக் கண்ணிமைக்
தோயு நிலத்தடி தாமலர் வாடுந் துயரமெய்தி [ருச்
யாயு மனனே யணங்கல்ல எம்மா முலைசுமந்து
தேயு மருக்குற் பெரும்பணைத் தோளிச் சிறுதுதலே.

—திருக்கோவை - 3.
தொடிவானரம[ங்] கையன்றிமைக்குந் கண்கள் தோயு
தடிவா னரந்த மலரும் புலரு மயன்நிலையைத் [நிலத்
தடிவா னரன்.....தாழ்சடையோன்றில்லையுசல்வல்லிக்
கொடிவா னரம்புரி யும்பொழில் வாய்வந்த கோல்வணையே
—தில்லையத்தாதி.

பாவடி யானைப் பராங்குசன் பாழிப் பகைதணித்த
துவடிவேன்மன்னவன் கன்னித் துறைச்சுரும்பார் குவளை
பூவடி வானெடுந் கண்ணு மிமைத்தன பூமிதன்மேற்
சேவடிதோய்வகண்டேன் நெய்வமல்லளிச்சேய்யிழையே
—பாண்டிக்குகோவை.

திருநுதல் வேரரும்புந் தேங்கோதை வாடு
மிருநிலுஞ் சேவடியுத்தோயு—மரிபரந்த
போகித் துண்க ணிமைக்கு
மாகு மற்றிவ ளகவிடத் தண்க்கே
—வெண்பாமாலை.

கண்ண் கருவினை காற்றில்லை கூரெயிறு
பொன்ன் பொறிசுணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ
மின்ன னுழைமருங்குல் மேதகு சாயலா
ளென்ன் பிறர்களா மாறு. —பழம்பாட்டு.

அணங்கு[கென்ன]லாமோ வடியிரண்டு மண்மே
லிணங்குந் குழையுடனே யேறிப்—பிணங்கிக்
குவளை விழியிமைக்குந் கொய்[மலர்]த்தார் வாடு
மிவளை மடகெஞ்சே யாம். —கிளவித்தேனிலு.

‘கைக்கிளை பெருந்திணை யென்றும்—கத்திணையிரண்டு
மகத்திணைப் புறனே’ என்றமையால் இவை மூன்றும்
அகப்புறமானபடி யறிக. (மசு)

17. இடையா நயப்புப் பிரிவையுணர்ந்த லிடமணித்...
...டைமாற லெய்த கருமை யுடிரே யெனவியத்தல்
படையார்விழிப் பாங்கியையுணர் தல்பாங்கினை நினைத்தல்
அடைவானவேழவகை[யே] புணர்ச்சி யென்றாக்கினரே.
என்—எனின், உரைத்த முறையானே இயற்கைப்
புணர்ச்சி யெழுமைகைப்பட்ட கிளவியா மென்ப தறிவித்த
லைக்கருதிற்று. என்னை? நயப்பும், பிரிவுணர்ந்தலும், இட-
மணித்தென்றலும், எய்துதற்கருமையும், உயிரெனவியத்
தலும், பாங்கியை புணர்தலும், பாங்கினை நினைதலும்
என்றவாறு. அவையாவன:—நயப்பு எ-து. இயற்கைப்
புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன் தலைமகன் கேட்ப விருப்
புரைத் தயர்வு நீக்குதல். என்னை?

அழிவுபட ரெவ்வக் கூர வாயிறை
பழிதீர் கண்ணலம் பாராட்டின்று’ (வெண்பாமாலை)
என்றாகலின். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—
கூம்பலக் கைத்தலத் தன்பரென் பூடுரு கக்குனிக்கும்
பாம்பலக் காரப் பரன்றில்லை யம்பலம் பாடலரித்
தேம்பலஞ் சிறிநிடை யீங்கிவ டுக்கனி வாய்கமரு
மாம்பலம் போதுள வோவளி காணும் மகன்பணையே.
—திருக்கோவை.

வேறும் மெனநின் நிகல்மலைக்
தார்விழி[ருத் துவின்போ
யேறும் திற] கண்ட கோன்றென்
பொதியி லிரும்பொழில்வாய்த்
தேறும் தகையவன் டேசொல்லு
மெல்லியல் செ [ந்துவார்வாய்
காறுத் தகைமை]ய வேயரக்
காம்பல் கறுமலரே.—பாண்டிக்குகோவை.

ASOKA SALT

அசோகா சால்ட்.

(ரிஜிஸ்டர்ட்.)

(அசோகா—உப்பு)

ஆரோக்கியத்தைப் பாதகாக்கவும் நோய்
கள் வராமல் தடுப்பதற்கும் அசோகா—உப்பு
தீர் அரு மருந்து.

உணவை கன்றாகச் சோணஞ் செய்து,
யாதொரு வருத்தமுமின்றி நாள்தோறும் மலத்
தைக் கழிக்கும் சிறந்த குணமுள்ளது.

அசோகா—உப்பு ஜலத்தில் போட்டால்
பால் பொக்குவதபோலவே பொங்கி வரும்.

விலை ரூ. 1—8—0. தபால் செலவு வேறு.

அசோகா கம்பெனி

லிமிடெட்,

சென்னை.

எப்போதும் நாடிவந்த [1906.

இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்.

ஹெட் ஆபீஸ்:—நாடிவந்த இன்ஷூரன்ஸ் பிரிமிடெட்,
7, எடின்புரில் ஹவுஸ் தெரு, கல்கத்தா.

இந்தியர்களால் நடத்தப்படும் கம்பனிகளில் தலையாயது

1930 வருஷத்திற் ரிபோர்டின் கருக்கம்.

1930 வருடம் நிறைவேறிய புது

பிரிமிடெட் ரூ. 1,18,55,069.

1930 வருடத்தில் அதிகமான லைப்

அன்யூயன்ஸ் பண்டு 11,51,818.

பிரிமிடெட் வருடம்படி 80,88,986.

1930 வருடத்தில் கிடைத்த வட்டி

வருடம்படி 7,47,608.

மொத்த அஸ்ஸெட், ரூ. 1,66,00,000க்கு அதிகம்

1930 வருடத்தில் நடைமுறையிலிருக்கும்

லைப் அன்யூயன்ஸின் மொத்தம் 6,55,70,916.

பிரிமிடெட் மிகக்குறைவு, பாலிஸி தீபத்தனைகள் மிகவும்

தாராளமானவை. எவ்வாறானாலும் அன்யூயன்ஸ்களும்

எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

எஜென்ஸி எடுத்துக்கொள்வது உட்கருக்குஇலாபமாகும்

118, அரமண்க்காரன் } T. அனந்தாசாரி, B. A.

தெரு, சென்னை. } செட்டாரி, மதராஸ் பிராஞ்ச்.

R. G. தாஸ் & கம்பெனி, மானேஜர்கள்.

நாடிவந்த ஸ்டாப் அண்டு ஜனரல் இன்ஷூரன்ஸ்

கம்பெனி லிமிடெட்.

ஹெட் ஆபீஸ்:—எடின்புரில் இன்ஷூரன்ஸ் பிரிமிடெட்.,

7, எடின்புரில் ஹவுஸ் தெரு, கல்கத்தா.

பி. மோட்டர்சார் மோட்டர் ஸ்டாப் இன்ஷூரன்ஸ்.

கேட்போருக்கு விவரங்கள் அனுப்பப்படும்.

:: உத்தம தோழன் ::

அரியாமையினால் ஆபத்தில் அகப்பட்டு அல்லல்படும்
காலத்தில் உங்கள் இடுக்கண்களைப் போக்கி இராஜவழி
யென்னும் ஆரோக்கிய சம்பந்தில் வைப்பது எங்கள்

ஆதங்க நிக்ரஹ மாத்திரைகள்தான்
32 மாத்திரைகளடங்கிய டப்பி 1-க்கு ரூ. 1. விவரம்
வேண்டுமோர் எங்கள்

காம சாஸ்திரம்

என்னும் புத்தகத்தை வரவழைத்து வாசியுங்கள். இது
மாகவும் தபாற் செலவில்லாமலும் அனுப்பப்படும்.

ஆதங்க நிக்ரஹ ஓளஷ்தாலையம்,
26, பிராட்வே, மதராஸ்.

— திருக்குறள் —

முலமும் சொந்தறிப் பகராதிபும்

விஷய ஒப்புக்குறளும்

(வா. மார்க்க சகாயம் செட்டியார் பதிப்பு)

சிற்றடக்கமான இப்பதிப்பில் அட்டவணைக்கு மாத்திரம்
300 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருக்
குறளைப் படித்து ஆராய விரும்புவார்க்கு இவ்வட்டவணை
மிகவும் உபயோகமானதாகும். ஒப்புக்குறள்களைச் சேர்
த்தப் பதிப்பாசிரியர் அளித்துள்ளார். மாணக்கருக்குப் பெ
ரிதும் பயன்தரும். இப்பதிப்பின் அருமை பயின்று பார்த்தால்
தாலன்றிச் சொல்லிக்கூடாது சலபமம்.

விலை அனு 12. வி. பி. செலவு வேறு.

கலாநிலயம், புரகை, சென்னை.

- பாரதி -

கத்திரம் — சமத்வம் — சகோதரத்வம்.

ஓர் தேசிய மாதப் பத்திரிகை.

முன்னுரை ஆண்டு நடக்கின்றது.

உள் நாடு வருட சந்தா ரூ. 200

வெளி நாடு ,, ரூ. 280

தனி (சாம்பிள் காபி) பிரதி விலை அனு 5. வேண்டு

வோர் ஸ்டாம்பு அனுப்பவேண்டும்.

ஜாதிமத கட்சி பேதங்களின்றித் தேசவிடுதலைக்

காக உழைக்கும் தேசிய மணம்மமழும் பத்திரிகை.

ஆசிரியர்:—R. நாராயணசாமி.

விவாசம்:—நவீன பாரதி ஆபீஸ்,

உத்தமபாளையம், மதுரை ஜில்லா.

வித்வான் த. சண்முகக் கவிராயரின்

:: மகா பாரதம் தமிழ் வசனம் ::

திருத்தமான உயர்ந்த பதிப்பு

இது சிறந்த கிளைஸ் காதெத்தில் கண்டுஅச்சிடப்பட்டு
கலிகோ ஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(1) ஆதிபர்வம் ரூ. 3. (2) சபா, ஆரணிய, விராட பர்வம்

அடங்கியது ரூ. 5. மற்ற பர்வம் அச்சில்.

பாலவிநோதீனி ஆபீஸ், 323, தண்டையார்ப்பேட்டை,

வண்ணாரப்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்.

க ல ா நி ல ய ம்

1-ஆவது வால்யூம் 1928-ஆம் ஆண்டுப் பிரதிகள்

1. சேக்கிழாரும் திருக்கண்ணப்பரும் :— கட்டுரைகள் 51.
2. கம்ப ராமாயணம் :— பால காண்டம் ஆரம்பப்பட முதல் மிதிலைக்காட்சிப் படலம்வரை கட்டுரைகள் 51.
3. அகப்பொருள் வரலாறு :—காட்சி முதல், சூதற் பிரிவுவரை கட்டுரைகள் 18.
4. காத்தார ஈட்கே கட்டழி :—காவிய வியல் சுயம் பெற்ற சுற்றமிழ் நாவல் 51 இதழ்களில் வந்துள்ளது.
5. தமிழ்ப் பாடம் :—நளவெண்பா, சுயம் வர காண்டம் முதல் கலிதொடர் காண்டம் முடிய, 52 இதழ்களில் வந்துள்ளது.
6. தேவாரமும் ஐந்தினையும் :—தமிழ் இலக்கண ஐந்தினைப் பாகுபாட்டைத் தேவாரத்தின் துணைகொண்டு விளக்கிய கட்டுரைகள்.
7. வானசால்திரம் :—வான சால்திர வுண்மையை யாவரும் அறியுமாறு வரையப் பட்ட கட்டுரைகள் 20.

மலர்வண்ம் பழமுதிரசோலை, மேனாட்டுத் தத்துவ அறிஞர்களாய் பிரிபிரிக்கியேயன், எபிரக்யூன், ஜிளேன், பைரோன், அரிஸ்டாட்டில் முதலானோர் தத்துவ ஆராய்ச்சி, இலக்கிய ஏற்ற ஆராய்ச்சிபென்ற இலக்கியங்களை ஆயும் முறை விளக்கும் 6 கட்டுரைகள், கார்லை எம்ர்ஸன், ரஸ்கின், டால்ஸ்டாய், ஆஸ்கார் ஒயில்ட், ராபர்ட் பர்ன்ஸ் ஆனோர் கட்டுரை மொழிபெயர்ப்பு, இலக்கியத்தைகள், சரலய நூனாற்றின் திறம், பாரதீகப் புலவர் உமார் கயாம் காட்டிவைக்கும் தத்துவவிருது, முதலிய பல விபரங்கள்.

2-ஆவது வாஸ்யும் 1929-ஆம் ஆண்டுப் பிரதிகள்

1. கம்பராமாயணம் :—மிதிக்காட்சிப் படலம் முதல் பரசுராமப்படலம் முடிய 48 கட்டுரைகள்.
2. அப்பர்:—கட்டுரைகள் 50
3. வில்லி பாரதம்:—ஆதிபர்வமுதல் சபாபர்வம் வரை கட்டுரை 82.
4. மொங்குத்திளவரசன் :—காவிய நலம் பெற்ற காதற் கதை. 20 இதழ்களில் வந்துள்ளது.
5. அகப்பொருள் வரலாறு.—காவற் பிரிவு, பொருள்வயின் பிரிவு, பரத்தைபிற் பிரிவு கட்டுரைகள் 6.
6. மாறன் பாப் பாவினம்:—16 இதழ்களில் வந்துள்ளது.
7. குலசேகரர்:—குலசேகார் தத்துவத்தை விளக்கும் கட்டுரைகள் 28.
8. தமிழ்ப்பாடம்:—நளவெண்பா கலிநிங்கு காண்டம், திருவேங்கடமாலி, திருவாங்கத்தமாலி, திருவாங்கத்தந்தாதி, திருவாங்கக் கலம்பகம், 50 இதழ்களிலும் வந்துள்ளது.
9. ஸம்மாழ்வார் வைபவம்:—கட்டுரைகள் 12.

மாணத சாத்திரம், மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள் 11, அன்புராணம் - கப்பி, தேவிபுருகதிரிமுதலிய சிறப்புப்படலங்கள் 5, மலர்வனம் 8, பழமுதிர்ச்சோலை, திருவாய் மொழியின் திரும், கண்கண்டதெய்வம், உடனும் மனமும், கன்னெறியின் ஏற்றம், சிந்தா மணி நீதிச் செய்யுள் ஆய பல கட்டுரைகள்.

• 3-வது வால்யூம் 1930-ஆம் ஆண்டுப் பிரதிகள்.

1. கம்பராமாயணம்:— மந்திரப்படலம், மந்தரை ஆச்சிப் படலம் கட்டுரை 48.
 2. குறுந்தொகை:— 400 பாட்டுகளும் உரையுடன் 34.
 3. தமிழ்ப்பாடம்:—சொருக்கண்ணுது, கைடது, கன்னதுதுப் படலம். இலக்கணம் புணர்ப்பு முற்றப்பெற்றது.
 4. அப்பரும் 64 கலைகளும்:—36.
 5. கும்பாபிஷா வரையலம்:—34.
 6. இலக்கியப்பாடம்:—இதழ்கள் 24.
 7. ஆச்சிய சூடாமணி:—(ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நாடகம்) 15.
 8. மானசாபிஷா:—(நாடகம்) 32.

மேற்கூறிய மூன்று வருடப் பிரதிகளும் எம்மிடம் பயிண்டு செய்
தும், செய்யாமலும் கிடைக்கும்.

விலை விவரம்:—தபால் செலவு உள்பட, வால்யூம் ஒன்றிற்கு

உள்ளகாடு			வெளிகாடு		
	ரூ.	அ. ப.		ரூ.	அ. ப.
பையிண்டு செய்ப்பாத்த	8	8 0	பையிண்டு செய்ப்பாத்த	10	0 0
காலிகோ கில்ட்	10	0 0	காலிகோ கில்ட்	11	8 0
ஆப்பலெதர் கில்ட்	10	8 0	ஆப்பலெதர் கில்ட்	12	0 0

:: கலாநிலயம் ஆபீஸ், புரசைபாக்கம், சென்னை ::

வர்த்தமானம்

இப்பொழுது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற பொருளாதார நிலையை உத்தேசித்துச் சென்னை ஐக்கோர்ட் ஜட்ஜுகள், தங்கள் சம்பளங்களைக் குறைத்துக் கொள்வதபற்றி ஆலோசனை செய்து வருகின்றனர் என்று தெரியவருகின்றது.

* * *

சென்னை அரசாங்க கிரிவாக சபை அங்கத்தினர் களின் சம்பளம் ரூ 5500. இப்பொழுது ஏற்பட முருக்கின்ற பொருளாதார நிலையை ஒட்டிச் சம்பளம் 2000 ஆகச் செய்யப்படவேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரப் போவதாகப் பதிலி ஆமத் அவர்கள் சட்டசபைக் காரியாலயத்திற்கு அறிவித்துள்ளார்.

* * *

அதிக வேகமாக நூற்பதற்கு உதவும்படி புதிய முறையில் சர்க்காவைக் கண்டு பிடிப்பவருக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் பரிசாக அளிக்கப்படும் என்று அகில இந்திய சர்க்கா சங்கத்தார் அறிவிக்கின்றனர். கண்டு பிடிக்கப்பட்ட சர்க்கா குஜரத் வித்தியாபிட அதிகாரிக்கு அக்ஷோபர் மாதக் கடைசிக்குள் அனுப்பப் படவேண்டும். அங்கீகாரம் செய்யப்பட்ட சர்க்காவை அக்கியவருக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் அளிக்கப்படும்.

**

நோபிஸ் வெகுமதி: 1931-வது ஆண்டில் சமாதானத்திற்காக வழங்கப்பட்டிருக்கும் நோபிஸ் வெகுமதி உடையாருக்குக்கொப்பெதென்று நோபிஸ்வெகுமதிக் கமிட்டியார் ஆலோசனை செய்துவருகின்றனர் என்றும், நாடுபேர்த் திருகிகளகன் கார்த்தியாகன் அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் ஹூவர், பிரிட்டிஷ் தாரினட் மாக் திரி ராமனே மக்டொனால்ட் ஆப ஸுவால் ஒருவர் பெருலாம் என்று எழுதிவருகின்ற லெண்ட்நம் அயல்நாட்டுக் செப்தி கருகின்றது.

•

தேவநிசாண்டை ஸ்ரீ சொன்னார்த்தி பெண்பாட
சாலைப்பார்வைவிட்ட, கொண்பு சாகர கலேஜ்
ஆசிரியர் திரு. V. A. சங்கரநாராயண பிள்ளை அவ
கள் இப்பட்சாலை முறையை ஏற்றுப் புழக்கையெ
ன்று எழுதிவளித்தார். இப்பள்ளியைச் சீரிய முறைய
யில் நடத்திவரும் முருகன் அவர்கள் பெருமையை
யும், இப்பள்ளியை நிறுவிபுள்ள அழகப்பசெட்டி
யார் வணக்கமையும், பலப்பபுகழ்ந்த அன்ன
பாராட்டியுள்ளார்.

*

இந்தியச் சிக்கனக் கமிட்டியார் அறிக்கை :— 30 ரூபாய் சம்பளம் பெறபவர்களுக்கு ரூபாய்க்கு அரை அணு வீதமும், 30-க்குமேல் 100 வரை சம்பளம் பெறபவர்களுக்கு ரூபாய்க்கு ஒரு அணு வீதமும் 100-க்கு மேல் ரூ. 500 வரை சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு 100-க்கு 7½ வீதமும், 500-க்கு மேல் 1500 வரை சம்பளம் பெறபவர்களுக்கு 100-க்கு 10 வீதமும், 3000 வரை சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு 100-க்கு 20 வீதமும் சம்பளம் குறைக்கப்படுவா என்று அரசாங்கத்தாருக்குச் சிக்கனக் கமிட்டியார் சிபாரிசு செய்திருக்கின்றனர்.

* 1

தேவகோட்டை சிதம்பரணித் தெரு வேலாளர்கள் ஸ்தானத்தைப் பிரதர்சனப்பில் பெருத்தபேரவர்களே
ததின் சார்பாய் பிரஜைத்தத்தினால் அச்சபையை நான் பதிக்னிக்ரஃப் பின்வாங்க
(19-9-81) மார்ச் 7-மணிக்ரஃப்

டம் நடைபெற்றது. அவ்வமயம் அவ்வூர் உயர்தரக் கலாசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் திரு. P. ஆதிமுல்லை என்பவர் தலைமை வகித்தார். சொர்ணமூர்த்தி பெண்பாடசாலை மாணவிகள் கடவுள் வணக்கம்பாடக் கூட்டம் ஆரம்பமாகிற்று. திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த சிந்துப்பூந்துறை திரு. V. A. சங்கரநாராயண பிள்ளை அவர்கள் கல்வி—நாடு—கதர்—என்னும் விஷயங்களைப்பற்றி விரிவாக நீண்டதோர் பிரசங்கம் சிகழ்த்தினார். பின்னர் அவ்வூர் செவிட்டுமைப் பள்ளிக் கூட ஆசிரியர் திரு. நடராஜன், பி.எ. அவர்கள் பெண்கல்வியின் அவசியம் என்பதைப்பற்றியும் சங்கம் நடத்தவேண்டிய முறைகளையும் கூறினார். பின் தலைவரவர்கள் முடிவுரைசுறக் கூட்டம் இனிது சிறை வெய்தியது.

* * *

காந்தியடிகளின் யோசனை.

வட்டமேஜை மஹாராட்டுப் பிரதிநிதிகளின் கூட்ட மொன்றில் காத்தியடிகள் கூறிய யோசனை வருமாறு:—“இந்தியாவிலிருந்து பிரதிநிதிகள் பலர் தங்கள் வேலைபெல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டுப் பல்லாபிரமைல் கட்டு இங்கே வந்திருக்கின்றனர். அவர்கள் எதற்காக இவ்வளவுதரம் வரும்படி அழைக்கப்பட்டனர் என்பது இன்னும் சரியாக விளங்கவில்லை. எனவே பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் தங்களது நோக்கம் எதுவென முடிவாய்க் கூறிவிடவேண்டும். இல்லையெல் மஹாராட்டால் பயனென்றும் ஏற்படாது. முதன் முதலாகவட்டமேஜைமஹாராட்டி விஷயமாய்ப் பிரிட்டிஷர்களுக்கை அறிவிக்கப்படவேண்டும். இரண்டாவதாக இந்திய அரசியல்திருத்த விஷயமாய்த் திட்டம் போடுவதற்கு ஒரு சபகமிட்டி நியமனமாக வேண்டும். இல்லையெல் செக்ம் விவகாரமும் வளருமேயல்லாது பயன் ஒன்றும் ஏற்படாது.

“பிடால் சட்ட சபையில் மன்னர்களுக்குப் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படவேண்டுமென்று ஸ்ரீமான் அம்பத்தூர் கூறுவதை ஏற்கின்றேன். இந்தப் பிடால் முறையை மன்னர்கள் ஏற்பதால் அவர்கள் தங்கள் அதிகாரம் சிலவற்றைத் தியாகமே செய்கின்றனர். இது போற்றப்படுவதற்குரியதே. இப்படித் தியாகம்செய்ய முன்வந்தள்ள மன்னர்களுக்குப் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் காம் தரவேண்டும். இப்பிரதிநிதித்துவ நிர்ணயத்தை மன்னர்கள் கைபிழைய நான் விடுவேன்.”

“வயதுமுதிர்ந்த அனைவருக்கும் ஒட்டுரிமை அளிக்கும் பட்சமேண்டும் கல்வியோ, அல்லது சொத்தோ இல்லாமையுடன் ஒட்டுரிமைக்கு இடையூறுபிறுத்தல் கூடாது. விவசாயிகளும், தொழிலாளரும், மற்ற ஏழைமக்களும் ஒட்டுரிமை பெறுவது அவசியம். எளியவர் நன்மைக்கே சுயராஜ்யம் கோரப்படுகின்றதாதலால் அவ்வெளியவர் தங்கள் பிரிதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பாத்தியத்தைப் பெறுவண்டும். இப்பொழுது காக்கிரஸ் அனுஷ்டிக்கும் முறை சாலக் சிறந்ததாகும்.

“தாழ்ந்த வகுப்பினர் நலம்பாதுதாக்கப்பட அவர்களுக்குப் பிபல்முறையில் போதுமான பிரதிபலித்துமே தேவைபென்று சொல்லப்படுகின்ற நான் ஏற்கின்றேன். பெண்களுக்குப் பிரதிபலித்துவம் கொடுக்கப்படும். சுபராஜபுமுறையில் பெண்கள் கம்யூனிஸ்ட்

ஸ்தானத்தைப் பிடரல்சபையில் பெருகுத்போவார்களே
அச்சபையை நான் பகிஷ்கரிக்கும் பின்வந்த

188926

02414228
01314300

—:வைத்திய ரத்ன:—

பண்டி. D. கோபாலாசாரியார் அவர்களின்

ESTD 1898

“ஜ்வாமீருதம்”

பலவீனம், நரம்புத் தளர்ச்சி, மறதி, அயர்வு, வியக் குறைவு, இவைகளைப் போக்கி, தேக பலம், ரூபகசக்தி, விரியலுவித்தி, இவைகளை அளிப்பதில் இன்னுயற்றது. எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும். விலை ரூ. 3-4-0

ஆயுர்வேதாஸிரமம்

தயார் பெட்டி. 287. மதுரை.

கேடலாக, இனம்

அகராதி.

தமிழ்ச்சொல் அகராதி (8 பாகம்) ரூ. 18—0—0

காரநேஷன் அகராதி (தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கிலம்) 10—0—0

தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கிலம் வி. விச்சநாத பிள்ளை இயற்றியது. 676 பக்கங்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் நேரான தமிழ் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பும் கொண்டது. 6—0—0

கலாநிலயம்,
புரணசொச்சம், சென்னை.

:: உயர்தரமாய்ச் செய்திருக்கிறார்கள் ::
அப்படித்தானே ருசுப்படுத்துவது உங்கள் கடன்!

இன்றைக்கு ஒரு கட்டியாவது இரு கட்டிக ளடங்கிய ஒரு பெட்டியாவது வாங்கு!

டாக்டர் ட்ராலியின்

- லயன் சோப் -

அதைப்பற்றிச் சொல்லப்படுவ தெல்லாம் உண்மையா வென்பதை நீங்களே பரீகசித்துப் பாருங்கள். இது நல்ல முறையான விண்ணப்பம். பெயரை ஞாபகமாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

:: எல்லா ஷாப்புகளிலும் கிடைக்கும் ::

சோல் ஏஜண்ட்,

அ. வீர. அ. அடைக்கப்ப செட்டியார்,

52, பந்தர் தெரு மதராஸ்.

மு த் து ம் ப வ ழு ம்

ஸ்ரீ தியாகராஜ சுவாமிகள்

விலை அரை 8.

சுகுணவதி அல்லது மனம்போல ாங்கலியம்

விலை ரூபா 1.

எளிய கீடையில் எழுதப்பட்ட இனிய தமிழ்ப் புத்தகங்கள். அழகிய பல ஆட்டோன் படங்கள். உயரிய பெதர்வெயிட் காத்தம். யாவரும் படித்து இன்பமடைவதென்றென்றே குறைந்தவிலை வைக்கப்பட்டனது.

கிலாசம்:—ஸ்ரீ கிருஷ்ண டப்ளினிங் ஹெளஸ், மயிலாட்பூர், மதராஸ்.

நம்பிக்கையான புஸ்தக வியாபாரிகள்

தமிழ், இங்கிலீஷ் தெலுங்கு, ஹிந்தி புஸ்தகங்கள் எல்லாம் எங்களிடம் கிடைக்கும். தேவையான புஸ்தகங்களுக்கெழுதவும்.

கே. எஸ். மணியம் அண்டு கோ., புஸ்தக வியாபாரிகள், இராயப்பேட்டை, மதராஸ்.

Printed at the E. N. Press, Mount Road and Published by Mr. E. Kumariab, B.A., B.L., (Editor)